

31992R2913

L 302/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

19.10.1992

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 2913/92
ze dne 12. října 1992,
kterým se vydává celní kodex Společenství

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 28, 100a a 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že Společenství je založeno na celní unii; že je žádoucí jak v zájmu hospodářských subjektů Společenství, tak celních správ shromáždit celní předpisy, které jsou v současnosti rozptýleny ve velkém počtu nařízení a směrnic Společenství, do jediného kodexu; že tento úkol má zásadní význam pro vnitřní trh;

vzhledem k tomu, že takto sestavený celní kodex Společenství (dále jen „kodex“) musí převzít platné celní předpisy; že je však žádoucí pozměnit tyto předpisy za účelem jejich většího sladění, zjednodušení i zaplnění některých přetrvávajících mezer s cílem přijetí úplné úpravy této oblasti na úrovni Společenství;

vzhledem k tomu, že vycházejí z myšlenky vnitřního trhu, musí tento kodex obsahovat obecná pravidla a postupy, které zajistí uplatnění sazebních a ostatních opatření zaváděných na úrovni Společenství v rámci obchodu se zbožím mezi Společenstvím a třetími zeměmi, a to včetně opatření v oblasti zemědělské a obchodní politiky zohledňujících požadavky těchto společných politik;

vzhledem k tomu, že je žádoucí stanovit, že používáním tohoto kodexu nejsou dotčeny zvláštní předpisy přijaté v jiných oblastech; že tato zvláštní pravidla mohou existovat nebo být zavedena mimo jiné v souvislosti s právní úpravou zemědělství, statistiky, obchodní politiky nebo vlastních zdrojů;

vzhledem k tomu, že za účelem zajištění rovnováhy mezi potřebami celní správy zajistit řádné provádění celních předpisů na jedné straně a uplatňování práva hospodářských subjektů na spravedlivé zacházení na straně druhé, musí být celní správě mimo jiné přiznány rozsáhlé kontrolní pravomoci a uvedeným hospodářským subjektům právo na podání opravných prostředků; že zavedení systému celního odvolání vyžaduje, aby Spojené království zavedlo nové správní postupy, které nemohou zavedeny dříve než 1. ledna 1995;

vzhledem k tomu, že s ohledem na prvořadou důležitost zahraničního obchodu pro Společenství by celní formality a kontroly měly být zrušeny nebo alespoň udržovány na co nejnižší úrovni;

vzhledem k tomu, že je důležité zaručit jednotné uplatňování tohoto kodexu a za tím účelem stanovit postup Společenství, který umožní stanovit prováděcí pravidla k němu v přiměřené době; že by měl být zřízen Výbor pro celní kodex k zajištění úzké a účinné spolupráce mezi členskými státy a Komisí v této oblasti;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 128, 23.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 72, 18.3.1991, s. 176 a rozhodnutí ze dne 16. září 1992 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 60, 8.3.1991, s. 5.

vzhledem k tomu, že při přijímání prováděcích opatření k tomuto kodexu je třeba věnovat nejvyšší pozornost tomu, aby se zabránilo jakýmkoliv podvodům nebo nesrovnalostem, které by měly nepříznivý dopad na obecný rozpočet Evropských společenství,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

OBLAST PŮSOBNOSTI A ZÁKLADNÍ DEFINICE

Článek 1

Celní předpisy se skládají z tohoto kodexu a z předpisů přijatých k jeho provádění na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni. Aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy upravující jiné oblasti, vztahuje se tento kodex:

- na obchod mezi Společenstvím a třetími zeměmi,
- na zboží, na něž se vztahují Smlouva o založení Evropského společenství uhlí a oceli, Smlouva o založení Evropského hospodářského společenství nebo Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 2

1. Nestanoví-li jinak mezinárodní úmluvy nebo zvyklosti omezené zeměpisné nebo hospodářské působnosti nebo autonomní opatření Společenství, používají se celní předpisy Společenství jednotně na celém celním území Společenství.

2. Některá ustanovení celních předpisů lze rovněž použít mimo celní území Společenství v rámci zvláštních předpisů nebo v rámci mezinárodních smluv.

Článek 3

1. Celní území Společenství zahrnuje:

- území Belgického království,
- území Dánského království, s výjimkou Faerských ostrovů a Grónska,
- území Spolkové republiky Německo, s výjimkou ostrova Helgoland a území Büsingen (smlouva ze dne 23. listopadu 1964 mezi Spolkovou republikou Německo a Švýcarskou konfederací),
- území Španělského království, s výjimkou Ceuty a Melilly,
- území Řecké republiky,
- území Francouzské republiky, s výjimkou zámořských území a územních samosprávných celků,

- území Irska,
- území Italské republiky, s výjimkou obcí Livigno a Campione d'Italia a vnitrozemských vod jezera Lugano mezi břehem a politickou hranicí oblasti od Ponte Tresa k Porto Ceresio,
- území Lucemburského velkovévodství,
- území Nizozemského království v Evropě,
- území Portugalské republiky,
- území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, britských Normanských ostrovů a ostrova Man.

2. Následující území, nacházející se mimo území členských států, jsou s ohledem na úmluvy a smlouvy, které se na ně vztahují, považována za součást celního území Společenství:

a) NĚMECKO

Rakouská území Jungholz a Mittelberg, jak je vymezují tyto smlouvy:

- pro Jungholz: smlouva ze dne 3. května 1868 (*Bayrisches Regierungsblatt* 1868, s. 1245),
- pro Mittelberg: smlouva ze dne 2. prosince 1890 (*Reichsgesetzblatt* 1891, s. 59).

b) FRANCIE

Území Monackého knížectví, jak je vymezuje celní úmluva podepsaná v Paříži dne 18. května 1963 (*Journal officiel* ze dne 27. září 1963, s. 8679).

c) ITÁLIE

Území Republiky San Marino, jak je vymezuje úmluva ze dne 31. března 1939 (zákon č. 1120 ze dne 6. června 1939).

3. Celní území Společenství zahrnuje pobřežní vody, vnitřní mořské vody a vzdušný prostor členských států a území uváděná v odstavci 2 s výjimkou pobřežních vod, vnitřních mořských vod a vzdušného prostoru těch území, která nejsou součástí celního území Společenství podle odstavce 1.

Článek 4

Pro účely tohoto kodexu se

1. „osobou“ rozumí:
 - fyzická osoba,
 - právnická osoba,

- nebo pokud tak stanoví platné právní předpisy, sdružení osob uznaná jako způsobilá k právním úkonům, ačkoli nemají právní subjektivitu právnických osob;
2. „osobou usazenou ve Společenství“ rozumí:
- v případě fyzické osoby osoba, která má obvyklé bydliště ve Společenství,
- v případě právnické osoby nebo sdružení osob osoba, která má sídlo, řídicí ústředí nebo stálou provozovnu ve Společenství;
3. „celními orgány“ rozumějí orgány příslušné mimo jiné k provádění celních předpisů;
4. „celním úřadem“ rozumí úřad, kde lze splnit všechny nebo některé z formalit předepsaných celními předpisy;
5. „rozhodnutím“ rozumí správní akt vydaný celním orgánem vztahující se k celním předpisům, kterým se rozhoduje v jednotlivém případě a který má právní účinky vůči jedné nebo více určitým nebo určitelným osobám; tento pojem zahrnuje mimo jiné i závaznou informaci o sazebním zařazení zboží ve smyslu článku 12;
6. „celním statutem“ rozumí postavení zboží vyjadřující, že se jedná o zboží Společenství, nebo o zboží, které není zbožím Společenství;
7. „zbožím Společenství“ rozumí zboží:
- zcela vyrobené nebo získané na celním území Společenství za podmínek uvedených v článku 23, aniž k němu bylo přidáno zboží dovezené ze zemí nebo území, které netvoří součást celního území Společenství,
- dovezené ze zemí nebo území, které netvoří součást celního území Společenství, a propuštěné do volného oběhu,
- vyrobené nebo získané na celním území Společenství buď zcela ze zboží uvedeného v druhé odrážce, nebo ze zboží uvedeného v první a druhé odrážce;
8. „zbožím, které není zbožím Společenství“ rozumí jiné zboží než zboží uvedené v bodu 7.
- Aniž jsou dotčeny články 163 a 164, ztrácí zboží Společenství svůj celní status v okamžiku, kdy je skutečně vyvezeno z celního území Společenství;
9. „celním dluhem“ rozumí povinnost osoby zaplatit dovozní clo (celní dluh při dovozu) nebo vývozní clo (celní dluh při vývozu), které je uplatňováno pro určité zboží podle platných předpisů Společenství;
10. „dovozním clem“ rozumějí:
- clo a poplatky s rovnocenným účinkem vybírané při dovozu zboží,
- zemědělské dávky a jiné dovozní poplatky zavedené v rámci společné zemědělské politiky nebo v rámci zvláštních režimů pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů;
11. „vývozním clem“ rozumějí:
- clo a poplatky s rovnocenným účinkem vybírané při vývozu zboží,
- zemědělské dávky a jiné vývozní poplatky zavedené v rámci společné zemědělské politiky nebo v rámci zvláštních úprav platných pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů;
12. „dlužníkem“ rozumí osoba, která má povinnost zaplatit celní dluh;
13. „dohledem ze strany celních orgánů“ rozumí obecná činnost těchto orgánů, jíž se zajišťuje dodržování celních předpisů a případně i dalších právních předpisů vztahujících se na zboží podléhající celnímu dohledu;
14. „kontrolou ze strany celních orgánů“ rozumí provádění zvláštních úkonů jako prohlídka zboží, prověřování existence a pravosti dokladů, kontrola účetních dokladů a jiných záznamů, kontrola dopravních prostředků, kontrola zavazadel a jiného zboží převáženého osobami nebo na osobách a provádění úředních šetření s cílem zajistit, aby byly dodržovány celní předpisy a případně i další právní předpisy vztahující se na zboží podléhající celnímu dohledu;
15. „celně schváleným určením zboží“ rozumí:
- a) propuštění zboží do celního režimu;
- b) umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu;
- c) zpětný vývoz zboží z celního území Společenství;
- d) zničení zboží;
- e) přenechání zboží ve prospěch státu;
16. „celním režimem“ rozumí
- a) propuštění do volného oběhu;
- b) tranzit;
- c) uskladňování v celním skladu;
- d) aktivní zušlechťovací styk;
- e) přepracování pod celním dohledem;
- f) dočasné použití;
- g) pasivní zušlechťovací styk;
- h) vývoz;

17. „celním prohlášením“ rozumí úkon, jímž osoba projevuje předepsanou formou a způsobem vůli, aby bylo zboží propuštěno do určitého režimu;
18. „deklarantem“ rozumí osoba, která činí celní prohlášení vlastním jménem, nebo osoba, jejímž jménem je celní prohlášení činěno;
19. „předložením zboží k celnímu řízení“ rozumí oznámení celním orgánům učiněné stanoveným způsobem, že zboží bylo přepravováno na celní úřad nebo jiné místo určené nebo schválené celními orgány;
20. „propuštěním zboží“ rozumí úkon, kterým celní orgány umožňují nakládat se zbožím za podmínek celního režimu, do něž je propuštěno;
21. „držitelem celního režimu“ rozumí osoba, jejíž jménem bylo celní prohlášení učiněno, nebo osoba, na niž byla převedena práva a povinnosti uvedené osoby vyplývající z celního režimu;
22. „držitelem povolení“ rozumí osoba, jíž bylo uděleno povolení;
23. „platnými předpisy“ rozumějí předpisy Společenství nebo vnitrostátní předpisy;
24. „postupem projednávání ve výboru“ rozumí postup upravený nebo zmíněný v článku 249.

Členský stát může na svém území omezit právo činit celní prohlášení

— v přímém zastoupení nebo

— v nepřímém zastoupení

tím, že zástupce musí být celním zástupcem, který provozuje své povolání na celním území daného členského státu.

3. S výjimkou případů uvedených v čl. 64 odst. 2 písm. b) a odst. 3 musí být zástupce usazen ve Společenství.

4. Zástupce musí prohlásit, že jedná na účet zastoupené osoby, blíže vymežit, zda se jedná o zastoupení přímé či nepřímé, a být zmocněn jednat jako zástupce.

Osoba, která neprohlásí, že jedná jménem nebo na účet jiné osoby, nebo prohlásí, že jedná jménem nebo na účet jiné osoby, aniž je zmocněna, se považuje za osobu jednající vlastním jménem a na vlastní účet.

5. Celní orgány mohou požadovat od každé osoby, která prohlašuje, že jedná jménem nebo na účet jiné osoby, aby prokázala své zmocnění jednat jako zástupce.

KAPITOLA 2

RŮZNÁ OBECNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZEJMÉNA PRÁV A POVINNOSTÍ OSOB V SOUVISLOSTI S CELNÍMI PŘEDPISY

Oddíl 1

Zastupování

Článek 5

1. Za podmínek stanovených v čl. 64 odst. 2 a s výhradou předpisů přijatých na základě čl. 243 odst. 2 písm. b) se může každá osoba nechat v jednání s celními orgány zastoupit pro provádění všech úkonů a formalit stanovených celními předpisy.

2. Toto zastoupení může být

- přímé, kdy zástupce jedná jménem a na účet jiné osoby, nebo
- nepřímé, kdy zástupce jedná vlastním jménem na účet jiné osoby.

Oddíl 2

Rozhodnutí v rámci celních předpisů

Článek 6

1. Jestliže osoba požaduje, aby celní orgány přijaly rozhodnutí v rámci celních předpisů, musí jim poskytnout veškeré skutečnosti a doklady, které celní orgány potřebují k přijetí tohoto rozhodnutí.

2. Rozhodnutí musí být přijato a oznámeno žadateli co nejdříve.

Byla-li žádost o rozhodnutí podána písemně, musí být rozhodnutí přijato ve lhůtě stanovené podle platných předpisů, počítané ode dne, kdy tuto žádost obdržely celní orgány. Rozhodnutí musí být sděleno žadateli písemně.

Nejsou-li celní orgány schopny lhůtu dodržet, mohou ji prodloužit. V tomto případě však o tom musí vyrozumět žadatele před uplynutím stanovené lhůty s uvedením důvodů, které vedly k překročení lhůty, a s uvedením další lhůty, kterou považují za nezbytnou k rozhodnutí o žádosti.

3. Písemná rozhodnutí celních orgánů, jimiž se žádosti zamítají nebo která jsou v neprospěch osob, jimž jsou určena, musí obsahovat odůvodnění. Dále musí obsahovat poučení o právu na odvolání podle článku 243.

4. Může být stanoveno, že se první věta odstavce 3 vztahuje i na ostatní rozhodnutí.

Článek 7

S výjimkou případů uvedených v čl. 244 druhém pododstavci jsou přijatá rozhodnutí ihned vykonatelná celními orgány.

Článek 8

1. Rozhodnutí ve prospěch zúčastněné osoby se zruší, pokud bylo vydáno na základě nesprávných nebo neúplných skutečností a

- žadatel věděl nebo rozumně mohl vědět, že údaje byly nesprávné nebo neúplné a
- že rozhodnutí by nemohlo být přijato na základě správných nebo úplných skutečností.

2. Zrušení rozhodnutí se oznámí osobám, kterým bylo rozhodnutí určeno.

3. Zrušení nabývá účinku dnem, kdy bylo zrušené rozhodnutí přijato.

Článek 9

1. Rozhodnutí ve prospěch zúčastněné osoby je odvoláno nebo změněno v případech jiných než uvedených v článku 8, pokud jedna nebo více podmínek pro jeho vydání nebyly nebo již nejsou splněny.

2. Rozhodnutí ve prospěch zúčastněné osoby lze odvolat, nesplní-li osoba, jíž je určeno, povinnost, která je jí uložena tímto rozhodnutím.

3. Odvolání nebo změna rozhodnutí se sdělí osobám, kterým bylo rozhodnutí určeno.

4. Odvolání rozhodnutí nebo jeho změna nabývá účinku dnem oznámení. Ve výjimečných případech, pokud to vyžadují oprávněné zájmy osoby, které bylo rozhodnutí určeno, však mohou celní orgány odložit nabytí účinku odvolání nebo změny rozhodnutí.

Článek 10

Články 8 a 9 nejsou dotčeny vnitrostátními předpisy, které stanoví, že rozhodnutí nemají účinky nebo pozbývají své účinky z důvodů, které nesouvisejí s celními předpisy.

Oddíl 3

Informace

Článek 11

1. Každá osoba může od celních orgánů požadovat informaci o používání celních předpisů.

Nevztahuje-li se žádost na skutečně zamýšlený dovoz nebo vývoz, mohou ji celní orgány zamítnout.

2. Informace se žadateli poskytují zdarma. Jestliže však celním orgánům vzniknou zvláštní výdaje, zejména v důsledku provedení rozboru nebo odborného posouzení zboží nebo v důsledku vrácení zboží žadateli, může být po žadateli požadována jejich úhrada.

Článek 12

1. Celní orgány vydávají na základě písemné žádosti závazné informace o sazebním zařazení zboží způsobem stanoveným postupem projednávání ve výboru.

2. Závazná informace o sazebním zařazení zboží je závazná pro celní orgány ve vztahu k oprávněné osobě pouze pro účely sazebního zařazení zboží.

Závazná informace o sazebním zařazení zboží je závazná pro celní orgány pouze pro zboží, u něž byly splněny celní formalities po dni vydání této závazné informace.

3. Oprávněná osoba musí prokázat, že zboží uvedené v celním prohlášení zcela odpovídá zboží, které je popsáno v závazné informaci o sazebním zařazení zboží.

4. Závazná informace o sazebním zařazení zboží je platná po dobu šesti let ode dne vydání. Odchylně od článku 8 je závazná informace o sazebním zařazení zboží zrušena, byla-li vydána na základě nesprávných nebo neúplných údajů poskytnutých žadatelem.

5. Závazná informace o sazebním zařazení zboží pozbývá platnosti,

a) bylo-li vydáno nařízení a informace proto nadále není v souladu s právními předpisy;

b) není-li nadále v souladu s výkladem některé z nomenklatur uvedených v čl. 20 odst. 6 buď na úrovni Společenství z důvodů změny vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře, nebo na základě rozsudku Soudního dvora Evropských společenství, nebo na mezinárodní úrovni z důvodu stanoviska k zařazení nebo z důvodu změny vysvětlivek k nomenklatuře harmonizovaného systému označování a číselného popisu zboží přijaté Radou pro celní spolupráci; v tom případě

pozbývá závazná informace o sazebním zařazení zboží platnosti dnem vyhlášení uvedených opatření nebo, v případě mezinárodních opatření, dnem zveřejnění sdělení Komise v řadě C Úředního věstníku Evropských společenství;

- c) jakmile je oprávněné osobě oznámeno odvolání nebo změna závazné informace o sazebním zařazení zboží.

6. Oprávněná osoba, které byla vydána závazná informace o sazebním zařazení zboží, jež pozbývá platnosti podle odst. 5 písm. b) nebo c), může tuto informaci nadále používat po dobu šesti měsíců ode dne vyhlášení nebo oznámení, jestliže na základě této závazné informace uzavřela předtím, než bylo přijato dané opatření, závazné a konečné smlouvy o prodeji nebo nákupu zboží. Jedná-li se však o produkty, pro něž se předkládá potvrzení o dovozu, vývozu nebo předběžné určující potvrzení při vyřizování celních formalit, je doba šesti měsíců nahrazena dobou platnosti potvrzení.

V případě uvedeném v odst. 5 písm. a) lze nařízením stanovit dobu, po kterou se použije předchozí pododstavce.

7. Zařazení podle závazné informace o sazebním zařazení zboží lze za podmínek stanovených v odstavci 6 použít pouze pro účely

- vyměření dovozních a vývozních cel,
- výpočtu vývozních náhrad a dalších částek, jimiž jsou dotovány dovozy nebo vývozy v rámci společné zemědělské politiky,
- použití potvrzení o dovozu, vývozu nebo předběžného určujícího potvrzení, které se předkládá při vyřizování formalit pro přijetí celního prohlášení týkajícího se daného zboží, pokud byla potvrzení vystavena na základě dotyčné informace.

Mimo to lze ve výjimečných případech, kdy hrozí, že bude narušen řádný chod systému stanoveného v rámci společné zemědělské politiky, přijmout rozhodnutí o odchylce od odstavce 6 postupem podle článku 38 nařízení (EHS) č. 136/66/EHS⁽¹⁾ a odpovídajících článků ostatních nařízení o společné organizaci trhů.

Oddíl 4

Jiná ustanovení

Článek 13

Celní orgány mohou v souladu s podmínkami stanovenými v platných předpisech provádět veškeré kontroly, které považují za nezbytné pro zajištění řádného používání celních předpisů.

⁽¹⁾ Úř. věst. 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

Článek 14

Pro účely používání celních předpisů musí každá osoba, která se přímo nebo nepřímo podílí na dotyčných operacích za účelem obchodu se zbožím, poskytnout celním orgánům na jejich žádost a v případně stanovených lhůtách všechny doklady a informace bez ohledu na použitý nosič údajů a veškerou potřebnou pomoc.

Článek 15

Na veškeré informace, které jsou důvěrné povahy nebo jsou poskytovány jako důvěrné, se vztahuje povinnost mlčenlivosti a celní orgány je nesmí dále sdělovat bez výslovného zmocnění osobou nebo orgánem, který je poskytl; sdělení těchto informací se povoluje tehdy, kdy jsou tak celní orgány povinny nebo oprávněny učinit na základě platných předpisů, zejména v souvislosti s ochranou údajů nebo soudním řízením.

Článek 16

Zúčastněné osoby musí uchovávat doklady uvedené v článku 14 pro účely kontroly ze strany celních orgánů po dobu uvedenou v platných předpisech a nejméně po dobu tří kalendářních let bez ohledu na použitý nosič údajů. Tato lhůta počíná běžet od konce roku, kdy

- a) bylo přijato prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu nebo k vývozu v případě zboží propuštěného do volného oběhu za podmínek jiných než uvedených v písmenu b), nebo zboží navrženého v celním prohlášení k vývozu;
- b) zboží přestává být předmětem celního dohledu v případě zboží propuštěného do volného oběhu se sníženou nebo nulovou sazbou dovozního cla z důvodu jeho použití ke zvláštním účelům;
- c) je ukončen daný celní režim v případě zboží propuštěného do jiného celního režimu;
- d) zboží opustí svobodné pásmo nebo svobodný sklad v případě zboží umístěného ve svobodném pásmu nebo ve svobodném skladu.

Aniž je dotčen čl. 221 odst. 3 druhá věta, zjistí-li celní orgány při kontrole ve vztahu k celnímu dluhu, že je nutno opravit dotyčný zápis do účetních dokladů, musí být příslušné doklady uchovávány i po lhůtě uvedené v prvním odstavci, a to po dobu, která bude dostatečná k provedení opravy a k její kontrole.

Článek 17

Jestliže je stanovena lhůta, datum nebo termín podle celních předpisů pro účely používání těchto právních předpisů, nelze tuto

lhůtu prodloužit či stanovit pozdější datum nebo termín, pokud tak není výslovně stanoveno v příslušných právních předpisech.

Článek 18

1. Hodnota ECU v národních měnách uplatňovaná v rámci celních předpisů se stanoví jednou ročně. Jako přepočítací koeficienty se použijí kurzy platné v první pracovní den měsíce října s účinkem od 1. ledna následujícího kalendářního roku. Jestliže není k dispozici přepočítací koeficient pro určitou národní měnu, použije se přepočítací koeficient platný posledního dne, pro který platil kurz zveřejněný v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Dojde-li však ke změně dvoustranného středního kurzu u jedné nebo více národních měn

a) v průběhu kalendářního roku, použije se změněných kurzů k přepočtu ECU na národní měny pro účely stanovení sazebního zařazení zboží i cel a poplatků s rovnocenným účinkem.

Tyto koeficienty nabývají účinku desátého dne ode dne, kdy jsou k dispozici;

b) po prvním pracovním dni v říjnu, použije se změněných kurzů k přepočtu ECU na národní měny pro účely stanovení sazebního zařazení zboží i cel a poplatků s rovnocenným účinkem a tyto koeficienty budou platit, odchýlně od odstavce 1, po celý následující kalendářní rok, pokud během této doby nedojde k další změně dvoustranného středního kurzu, kdy se použije písmeno a).

„Změněnými kurzy“ se rozumí kurzy platné první den po změně dvoustranného středního kurzu tam, kdy jsou tyto kurzy k dispozici pro všechny měny Společenství.

Článek 19

Případy a podmínky, za nichž lze zjednodušit používání celních předpisů, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

HLAVA II

PODKLADY, NA JEJICHŽ ZÁKLADĚ SE STANOVUJÍ DOVOZNÍ NEBO VÝVOZNÍ CLA A DALŠÍ OPATŘENÍ PŘI OBCHODU SE ZBOŽÍM

KAPITOLA 1

CELNÍ SAZEBNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ A SAZEBNÍ ZAŘAZENÍ ZBOŽÍ

Článek 20

1. Cla a poplatky dlužné ze zákona v případě vzniku celního dluhu jsou založeny na celním sazebníku Evropských společenství.

2. Ostatní opatření stanovená ve zvláštních předpisech Společenství upravujících obchod se zbožím se případně uplatní na základě sazebního zařazení tohoto zboží.

3. Celní sazebník Evropských společenství obsahuje

- a) kombinovanou nomenklaturu zboží;
- b) jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo která k ní případně přidává další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Společenství, jež upravují uplatňování celně sazebních opatření při obchodu se zbožím;

c) celní sazby a další podklady pro vyměřování cel běžně uplatňovaných u zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury zboží, pokud se jedná o

— cla a

— zemědělské dávky a jiné dovozní poplatky stanovené v rámci společné zemědělské politiky nebo v rámci zvláštních režimů pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů;

d) preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Společenství uzavřelo s některými zeměmi nebo s některými skupinami zemí a které upravují poskytování preferenčního sazebního zacházení;

e) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně Společenstvím vůči některým zemím, skupinám zemí nebo územím;

f) autonomní pozastavovací opatření poskytující snížení dovozního cla nebo osvobození od něj u některého zboží;

g) další sazební opatření vyplývající z jiných právních předpisů Společenství.

4. Aniž jsou dotčena pravidla pro používání jednotných celních sazeb, splňuje-li dotyčné zboží podmínky stanovené opatřeními uvedenými v odst. 3 písm. d), e) a f), použijí se na žádost

deklaranta tato opatření namísto opatření uvedeného v odst. 1 písm. c). Žádost může být podána dodatečně, jsou-li splněny příslušné podmínky.

5. Je-li použití opatření uvedených v odst. 3 písm. d), e) a f) omezeno pouze na určitý objem dovozu, přestanou být uplatňována

a) v případě celních kvót od okamžiku, kdy je dosaženo stanoveného limitu objemu dovozu,

b) v případě celních stropů na základě nařízení Komise.

6. Sazebním zařazením zboží je stanovení pro dané zboží na základě platných předpisů určující

a) podpoložky kombinované nomenklatury nebo podpoložky jiné nomenklatury uvedené v odst. 3 písm. b) nebo

b) podpoložky jiné nomenklatury, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní případně přidává další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Společenství, jež upravují provádění nesazebních opatření při obchodu se zbožím,

do níž má být uvedené zboží zařazeno.

Článek 21

1. Zvýhodněné sazební zacházení, jež se vztahuje na některé zboží z důvodů jeho povahy nebo zvláštního použití, se řídí podmínkami stanovenými postupem projednávání ve výboru. Je-li k tomuto účelu vyžadováno povolení, postupuje se podle článků 86 a 87.

2. Pro účely odstavce 1 se „zvýhodněným sazebním zacházením“ rozumí každé snížení nebo pozastavení ukládání dovozního cla podle čl. 4 odst. 10, a to i v rámci celní kvóty.

KAPITOLA 2

PŮVOD ZBOŽÍ

Oddíl 1

Nepreferenční původ zboží

Článek 22

Články 23 až 26 vymezují nepreferenční původ zboží pro účely

a) použití celního sazebníku Evropských společenství, s výjimkou opatření uvedených v čl. 20 odst. 3 písm. d) a e);

b) použití nesazebních opatření stanovených zvláštními předpisy Společenství upravujícími obchod se zbožím;

c) vystavení a vydání osvědčení o původu zboží.

Článek 23

1. Za zboží pocházející z určité země se považuje zboží, které bylo zcela získáno nebo vyrobeno v této zemi.

2. „Zbožím zcela vyrobeným nebo získaným v určité zemi“ se rozumí

a) nerostné produkty vytěžené v této zemi;

b) rostlinné produkty sklizené v této zemi;

c) živá zvířata narozená nebo vylíhnutá a odchovaná v této zemi;

d) produkty získané z živých zvířat chovaných v této zemi;

e) produkty lovu a rybolovu v této zemi;

f) produkty mořského rybolovu a jiné produkty vytěžené z moře mimo pobřežní vody určité země loděmi, jež jsou registrovány nebo přihlášeny v této zemi a plují pod její vlajkou;

g) zboží vyrobené nebo získané na palubě výrobních plavidel z produktů uvedených v písmenu f) pocházejících z této země, jsou-li tato výrobní plavidla registrována nebo přihlášena v této zemi a plují pod její vlajkou;

h) produkty získané z mořského dna nebo z mořského podzemí ležícího mimo pobřežní vody, má-li tato země výhradní práva k využívání tohoto mořského dna nebo mořského podzemí;

i) odpady a zbytky pocházející z výrobních operací a vyřazené předměty sebrané v této zemi, jsou-li použitelné pouze k opětovnému získání surovin;

j) zboží v jakémkoliv výrobním stupni vyrobené nebo získané v této zemi výlučně ze zboží uvedeného v písmenech a) až i) nebo z jeho odvozených produktů.

3. Pro účely odstavce 2 se „zemí“ rozumí rovněž pobřežní vody této země.

Článek 24

Zboží, na jehož výrobě se podílely dvě nebo více zemí, pochází ze země, kde došlo k poslednímu podstatnému hospodářsky

zdůvodněnému zpracování nebo oprávnění, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v novy výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

Článek 25

Zpracování nebo oprávnění, u něž se zjistí nebo u něž lze na základě zjištěných skutečností důvodně předpokládat, že jeho jediným cílem je snaha obejít předpisy upravující ve Společenství obchod se zbožím z určitých zemí, se za žádných okolností nepovažuje za zpracování nebo oprávnění, které ve smyslu článku 24 uděluje takto vyrobenému nebo získanému zboží status původu ze země, v níž bylo provedeno.

Článek 26

1. Celní předpisy nebo jiné zvláštní právní předpisy Společenství mohou stanovit, že původ zboží musí být prokázán předložením určitého dokladu.

2. I tehdy, kdy je doklad předložen, mohou v případě vážných pochybností celní orgány požadovat dodatečné doklady prokazující, že původ zboží je stanoven v souladu s příslušnými předpisy Společenství.

Oddíl 2

Preferenční původ zboží

Článek 27

Pravidla o preferenčním původu stanoví podmínky pro získání statusu původu, které musí zboží splňovat, aby se na něj vztahovala opatření uvedená v čl. 20 odst. 3 písm. d) nebo e).

Tato pravidla jsou stanovena

- a) u zboží, na které se vztahují dohody uvedené v čl. 20 odst. 3 písm. d), v těchto dohodách;
- b) u zboží, na které se vztahují preferenční sazební opatření uvedená v čl. 20 odst. 3 písm. e), postupem projednávání ve výboru.

KAPITOLA 3

CELNÍ HODNOTA ZBOŽÍ

Článek 28

Ustanovení této kapitoly určuje celní hodnotu pro účely použití celního sazebníku Evropských společenství a nesazebních

opatření stanovených ve zvláštních předpisech Společenství upravujících obchod se zbožím.

Článek 29

1. Celní hodnotou dováženého zboží je hodnota transakce, to je cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství, případně upravená podle článků 32 a 33, jestliže

- a) nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o převod zboží nebo jeho použití kupujícím, s výjimkou omezení, která
 - jsou uložena nebo vyžadována právním předpisem nebo orgány veřejné moci ve Společenství,
 - omezují zeměpisnou oblast, v níž může být zboží dále prodáváno,
 nebo
 - neovlivňují podstatně hodnotu zboží;

b) prodej nebo cena nejsou podrobeny podmínkám nebo plněním, jejichž hodnotu nelze určit ve vztahu ke zboží, které je hodnoceno;

c) žádná část výtěžku jakéhokoliv dalšího prodeje, převodu nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo ani nepřímo prodávajícímu, kromě případů, kdy lze provést přiměřenou úpravu podle článku 32 a

d) kupující a prodávající nejsou ve spojení nebo, jsou-li kupující a prodávající ve spojení, je hodnota transakce přijatelná pro celní účely podle odstavce 2.

2. a) Při určování, zda je hodnota transakce přijatelná pro účely odstavce 1, není skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení, sama o sobě dostatečným důvodem pro to, aby hodnota transakce byla považována za nepřijatelnou. Pokud to je nutné, prověří se okolnosti prodeje a hodnota transakce se přijme, jestliže spojení neovlivnilo cenu. Jestliže na základě informací poskytnutých deklarantem nebo získaných z jiných zdrojů mají celní orgány důvody považovat cenu za ovlivněnou spojením, sdělí své důvody deklarantovi a poskytnou mu přiměřenou možnost k vyjádření. Požádá-li o to deklarant, sdělí se mu důvody písemně.

b) Při prodeji mezi osobami, které jsou ve spojení, se hodnota transakce přijme a zboží ohodnotí v souladu s odstavcem 1, prokáže-li deklarant, že je tato hodnota velmi blízká některé z následujících hodnot ze stejné doby nebo přibližně ze stejné doby:

- i) hodnotě transakce z prodejů stejného nebo podobného zboží pro vývoz do Společenství mezi kupujícími a prodávajícími, kteří nejsou ve spojení;
- ii) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určené podle čl. 30 odst. 2 písm. c);
- iii) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určené podle čl. 30 odst. 2 písm. d).

Při použití předchozích kritérií je třeba přihlídnout k prokázáním rozdílům ve stupních prodeje, v množství, v položkách uvedených v článku 32 a v nákladech, které prodávající nese při prodejkách, při nichž prodávající a kupující nejsou ve spojení, a které nenese při prodejkách, při nichž jsou prodávající a kupující ve spojení.

- c) Kritéria stanovená v písmenu b) se použijí na podnět deklaranta a pouze pro účely srovnání. Náhradní hodnoty podle uvedeného písmene nelze určit.
3. a) Cenou, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená, se rozumí celková platba, která byla nebo má být uskutečněna mezi prodávajícím a kupujícím ve prospěch prodávajícího za dovážené zboží; zahrnuje veškeré platby, které kupující uskutečnil nebo má uskutečnit jako podmínku prodeje dováženého zboží prodávajícímu nebo třetí osobě k uspokojení závazku prodávajícího. Platba nemusí být učiněna v penězích. Může být uskutečněna akreditivem nebo obchodovatelnými cennými papíry a může být provedena přímo nebo nepřímo.
- b) Činnosti, které podniká kupující na vlastní účet, včetně činností spojených s uváděním zboží na trh a s výjimkou těch, pro něž je v článku 32 stanovena úprava, se nepovažují za nepřímou platbu prodávajícímu, i když by mohly být pokládány za činnosti ve prospěch prodávajícího nebo byly podniknuty po dohodě s prodávajícím; při určení celní hodnoty dováženého zboží se náklady na tyto činnosti nepřičítají k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená.

Článek 30

1. Nemůže-li být celní hodnota určena podle článku 29, určí se postupně podle odst. 2 písm. a), b), c) a d), a to podle prvního z těchto písmen, podle něž ji lze určit, s tím, že pořadí použití písmen c) a d) lze na žádost deklaranta obrátit; pouze tehdy, nelze-li celní hodnotu určit podle určitého písmene, lze použít dalšího písmene v pořadí podle tohoto odstavce.

2. Celní hodnotou určenou podle tohoto článku je

- a) hodnota transakce u stejného zboží prodávajícího pro vývoz do Společenství a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno;
 - b) hodnota transakce u podobného zboží prodávajícího pro vývoz do Společenství a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno;
 - c) hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží prodává ve Společenství v největším úhrnném množství osobám, které nejsou ve spojení s prodávajícími;
 - d) hodnota vypočtená jako součet
 - nákladů na materiál a výrobu nebo jiné zpracování, které jsou vynaloženy na produkci dováženého zboží, nebo hodnoty těchto položek,
 - částky pro zisk a všeobecné výdaje ve výši, kterou producenti v zemi vývozu obvykle zahrnují do prodejů zboží téže povahy nebo téhož druhu jako hodnocené zboží určené k vývozu do Společenství,
 - nákladů na všechny položky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. e) nebo jejich hodnoty.
3. Další podmínky a prováděcí pravidla k odstavci 2 se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 31

1. Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle článků 29 nebo 30, určí se na základě údajů dostupných ve Společenství s použitím vhodných prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními

- dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu,
- článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu,
- této kapitoly.

2. Celní hodnota podle odstavce 1 se nezakládá na

- a) prodejní ceně ve Společenství zboží produkovaného ve Společenství;
- b) postupu, který stanoví přijímání vyšší ze dvou možných hodnot pro celní účely;

- c) ceně zboží na domácím trhu v zemi vývozu;
 - d) produkčních nákladech jiných než vypočtených hodnotách, které byly určeny pro stejné nebo podobné zboží v souladu s čl. 30 odst. 2 písm. d);
 - e) ceně zboží pro vývoz do země, která netvoří součást celního území Společenství;
 - f) minimálních celních hodnotách nebo
 - g) libovolných nebo fiktivních hodnotách.
- d) hodnota celé části výnosu z jakéhokoli pozdějšího dalšího prodeje, převodu nebo použití dovezeného zboží, která případně přímo nebo nepřímo prodávajícímu;
 - e) i) náklady na dopravu a pojištění dováženého zboží a
 - ii) náklady na nakládku, vykládku a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží
 až na místo, kde zboží vstupuje na celní území Společenství.

Článek 32

1. Při určení celní hodnoty podle článku 29 se připočtou k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená,

- a) následující položky v rozsahu, v jakém jsou hrazeny kupujícím a nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená:
 - i) provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí;
 - ii) náklady na nádoby, které se pro celní účely považují za součást zboží;
 - iii) náklady na balení zahrnující jak práci, tak materiál;
- b) hodnota, vhodným způsobem rozvržená, následujícího zboží a služeb, pokud je kupující poskytuje přímo nebo nepřímo zdarma nebo za snížené náklady a jsou použity při výrobě nebo prodeji k vývozu dováženého zboží v rozsahu, v jakém tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená:
 - i) materiály, součástky, díly a podobné položky obsažené v dováženém zboží;
 - ii) nářadí, matrice, slévačské formy a podobné předměty použité k výrobě dováženého zboží;
 - iii) materiály spotřebované k výrobě dováženého zboží;
 - iv) techniky, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené mimo Společenství nezbytné pro výrobu dováženého zboží;
- c) licenční poplatky týkající se hodnoceného zboží, kterou musí platit kupující přímo nebo nepřímo jako podmínku prodeje hodnoceného zboží, pokud tyto poplatky nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená;

2. Každá položka, která je na základě tohoto článku připočtena k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, vychází z údajů, které jsou objektivní a měřitelné.

3. K ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, se při určení celní hodnoty nepřipočítávají žádné jiné položky než ty, které jsou stanoveny v tomto článku.

4. Nákupní provizí se pro účely této kapitoly rozumí odměna, kterou platí dovozce zprostředkovateli za služby spočívající v jeho zastupování při koupi hodnoceného zboží.

5. Aniž je dotčen odst. 1 písm. c),

- a) do ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, se při určení celní hodnoty nezapočítávají poplatky za právo reprodukovat zboží dovážené do Společenství a
- b) do ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, se nezapočítávají platby uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo dále prodávat dovážené zboží, jestliže tyto platby nejsou podmínkou prodeje dováženého zboží určeného k vývozu do Společenství.

Článek 33

1. Za předpokladu, že jsou vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, se nezapočítávají do celní hodnoty

- a) náklady na dopravu zboží po jeho příchodu na místo, kde vstoupilo na celní území Společenství;
- b) náklady na stavbu, instalaci, montáž, údržbu nebo technickou pomoc vynaložené po dovozu na dovážené zboží jako např. průmyslová zařízení, stroje a vybavení;
- c) úroky z finančního ujednání uzavřeného kupujícím a vztahujícího se na nákup dováženého zboží bez ohledu na to, zda úvěr poskytuje prodávající nebo jiná osoba, jestliže bylo poskytnutí úvěru uzavřeno písemně a jestliže může kupující prokázat, bude-li o to požádán,

- že zboží je skutečně prodáváno za cenu prohlašovanou jako cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená, a
 - že požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu uplatňovanou v dané zemi při podobných operacích v okamžiku, kdy k finanční úhradě dochází;
- d) náklady spojené s právem reprodukovat dovážené zboží ve Společenství;
- e) nákupní provize;
- f) dovozní cla a jiné poplatky splatné ve Společenství při dovozu nebo prodeji zboží.

Článek 34

K určení celní hodnoty nosičů dat pro zařízení na zpracování dat obsahující data nebo instrukce lze přijmout zvláštní pravidla postupem projednávání ve výboru.

Článek 35

Jsou-li položky, na jejichž základě je určována celní hodnota zboží, vyjádřeny v jiné měně, než je měna členského státu,

ve kterém se provádí hodnocení, použije se směnný kurz, který řádně vyhlásí příslušné orgány daného členského státu.

Tento směnný kurz musí co nejvěrněji odrážet aktuální hodnotu této měny při obchodních operacích, vyjádřenou v měně daného členského státu, a platí po dobu, která bude stanovena postupem projednávání ve výboru.

Pokud takový kurz neexistuje, použije se směnný kurz stanovený postupem projednávání ve výboru.

Článek 36

1. Ustanoveními této kapitoly nejsou dotčeny zvláštní předpisy o určení celní hodnoty zboží propuštěného do volného oběhu poté, co mu bylo přiděleno jiné celně schválené určení.

2. Odchylně od článků 29, 30 a 31 lze na návrh deklaranta určit celní hodnotu zboží podléhajícího rychlé zkáze, obvykle dováženého na sklad, pomocí zjednodušeného postupu stanoveného pro celé Společenství postupem projednávání ve výboru.

HLAVA III

USTANOVENÍ VZTAHUJÍCÍ SE NA ZBOŽÍ OD VSTUPU NA CELNÍ ÚZEMÍ SPOLEČENSTVÍ DO DOBY, NEŽ JE MU PŘIDĚLENO CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ

KAPITOLA 1

VSTUP ZBOŽÍ NA CELNÍ ÚZEMÍ SPOLEČENSTVÍ

Článek 37

1. Zboží podléhá celnímu dohledu od vstupu na celní území Společenství. Může být podrobena kontrole ze strany celních orgánů podle platných předpisů.

2. Zboží podléhá celnímu dohledu tak dlouho, jak je nutné pro zjištění jeho celního statusu, a nejedná-li se o zboží Společenství, aniž je dotčen čl. 82 odst. 1, do okamžiku změny jeho celního statusu, jeho umístění do svobodného pásma nebo svobodného skladu, jeho zpětného vývozu nebo jeho zničení podle článku 182.

Článek 38

1. Osoba, která zboží dopravila na celní území Společenství, je

povinna je dopravit bez zbytečného odkladu a případně po cestě určené celními orgány způsobem, který tyto orgány stanoví,

a) k celnímu úřadu určenému celními orgány nebo na jiné místo určené nebo schválené těmito orgány nebo

b) do svobodného pásma, jestliže má být dovezeno do tohoto svobodného pásma přímo

— vodní nebo vzdušnou cestou nebo

— po zemi, aniž by prošlo jinou částí celního území Společenství, jestliže je část hranice svobodného celního pásma totožná s pozemní hranicí mezi členským státem a třetí zemí.

2. Každá osoba, která přebírá odpovědnost za přepravu zboží poté, co bylo dopraveno na celní území Společenství, zejména v důsledku překládky, je odpovědná za dodržení povinností uvedených v odstavci 1.

3. Se zbožím, které podle platných předpisů podléhá kontrole ze strany celních orgánů některého členského státu, i když se dosud nachází mimo celní území Společenství, je zacházeno stejným způsobem jako se zbožím již dopraveným na celní území Společenství, zejména stanoví-li tak dohoda uzavřená mezi tímto členským státem a třetí zemí.

4. Ustanovení odst. 1 písm. a) nevylučují použití platných předpisů týkajících se cestovního ruchu, pohraničního styku, poštovního styku nebo styku se zanedbatelným hospodářským významem za předpokladu, že tím nejsou ohroženy celní dohled a možnosti celní kontroly.

5. Odstavce 1 až 4 a články 39 až 53 se nevztahují na zboží, které dočasně opustilo celní území Společenství, pokud se dočasně pohybuje mezi dvěma body na tomto území vodní nebo vzdušnou cestou, pokud je přepravováno po přímé trase pravidelnou leteckou nebo námořní linkou bez zastávky mimo celní území Společenství.

Toto ustanovení se nevztahuje na zboží naložené v přístavech nebo na letištích třetí země nebo ve svobodných přístavech.

6. Odstavec 1 se nevztahuje na zboží na palubě plavidla přeplouvajícího pobřežní vody nebo letadla přelétajícího vzdušný prostor členských států, jestliže místem určení není přístav nebo letiště v těchto členských státech.

Článek 39

1. Nemůže-li být povinnost uvedená v čl. 38 odst. 1 splněna z důvodu nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci, musí osoba, která má tuto povinnost, nebo jiná osoba jednající jejím jménem bez zbytečného odkladu vyrozumět o této skutečnosti celní orgány. Nedošlo-li v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci k úplnému zničení zboží, musí být celní orgány vyrozuměny rovněž o místě, na kterém se zboží přesně nachází.

2. Jestliže byla loď nebo letadlo uvedené v čl. 38 odst. 6 nuceno v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci dočasně přistát na celním území Společenství a povinnost uvedená v čl. 38 odst. 1 nemůže být splněna, je osoba, která tuto loď nebo letadlo na celní území Společenství dopravila, nebo jiná osoba jednající na jejím místě povinna bez zbytečného odkladu o této skutečnosti vyrozumět celní orgány.

3. Celní orgány určí opatření, která budou podniknuta k zajištění celního dohledu nad zbožím uvedeným v odstavci 1, jakož i nad zbožím na palubě plavidla nebo letadla za okolností stanovených v odstavci 2, a případně k zajištění jeho následné přepravy k celnímu úřadu nebo na jiné místo určené nebo schválené celními orgány.

KAPITOLA 2

PŘEDLOŽENÍ ZBOŽÍ K CELNÍMU ŘÍZENÍ

Článek 40

Zboží, které bylo podle čl. 38 odst. 1 písm. a) dopraveno na celní úřad nebo na jiné místo stanovené nebo schválené celními orgány, předloží celním orgánům osoba, která zboží na celní území Společenství dopravila, nebo případně osoba, která přebírá odpovědnost za přepravu tohoto zboží po jeho vstupu na toto území.

Článek 41

Článek 40 nevylučuje použití platných předpisů na zboží

- a) dopravované cestujícími;
- b) propuštěné do celního režimu, ale nepředložené k celnímu řízení.

Článek 42

Poté, co bylo předloženo k celnímu řízení, a na základě povolení celních orgánů může být zboží prohlíženo nebo z něj mohou být odebírány vzorky za účelem přidělení celně schváleného určení.

KAPITOLA 3

SOUHRNNÉ CELNÍ PROHLÁŠENÍ A VYKLÁDKA ZBOŽÍ PŘEDLOŽENÉHO K CELNÍMU ŘÍZENÍ

Článek 43

S výhradou článku 45 je na zboží předložené k celnímu řízení podle článku 40 nutno podat souhrnné celní prohlášení.

Souhrnné celní prohlášení se podává současně s předložením zboží k celnímu řízení. Celní orgány však mohou povolit lhůtu k podání prohlášení, jež uplyne nejpozději první pracovní den následující po dni, kdy bylo zboží předloženo k celnímu řízení.

Článek 44

1. Souhrnné celní prohlášení se podává na tiskopise odpovídajícím vzoru předepsanému celními orgány. Celní orgány však mohou povolit použít jako souhrnné celní prohlášení jakýkoliv obchodní nebo úřední doklad, který obsahuje náležitosti nezbytné ke ztotožnění zboží.

2. Souhrnné celní prohlášení podává

- a) osoba, která zboží dopravila na celní území Společenství, nebo případně osoba, která převzala odpovědnost za přepravu zboží po jeho vstupu na toto území, nebo
- b) osoba, jejímž jménem jednaly osoby uvedené v písmenu a).

Článek 45

Aniž jsou dotčeny platné předpisy o dovozu zboží cestujícími a o listovních nebo balíkových poštovních zásilkách, celní úřad nemusí vyžadovat podání souhrnného celního prohlášení, není-li tím ohrožen celní dohled nad zbožím, jestliže byly před uplynutím lhůty uvedené v článku 43 splněny formalities nezbytné k přidělení celně schváleného určení pro dané zboží.

Článek 46

1. Zboží lze vykládat a překládat z dopravních prostředků, kterými je přepravováno, pouze se souhlasem celních orgánů a na místech, která k tomu tyto orgány určí nebo schválí.

Souhlas se však nevyžaduje v případech bezprostředně hrozícího nebezpečí, které vyžaduje okamžité vyložení veškerého zboží nebo jeho části. V tomto případě o tom musí být celní orgány bezodkladně vyrozuměny.

2. Za účelem kontroly zboží a dopravních prostředků, kterými je zboží přepravováno, jsou celní orgány oprávněny kdykoliv požadovat, aby bylo zboží vyloženo a vybaleno.

Článek 47

Zboží nesmí být bez souhlasu celních orgánů přemístěno ze svého původního umístění.

KAPITOLA 4

POVINNOST PŘIDĚLIT CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ ZBOŽÍ PŘEDLOŽENÉMU K CELNÍMU ŘÍZENÍ

Článek 48

Zboží, které není zbožím Společenství, předloženému k celnímu řízení musí být přiděleno celně schválené určení přípustné pro takové zboží.

Článek 49

1. U zboží, na které bylo podáno souhrnné celní prohlášení, musí být formalities k přidělení celně schváleného určení splněny v těchto lhůtách:

- a) 45 dnů ode dne, kdy bylo podáno souhrnné celní prohlášení, v případě zboží přepravovaného po moři;
- b) 20 dnů ode dne, kdy bylo podáno souhrnné prohlášení, v případě zboží přepravovaného jinak než po moři.

2. Pokud to okolnosti odůvodňují, mohou celní orgány stanovit kratší lhůtu nebo prodloužit lhůty stanovené v odstavci 1. Prodloužení lhůt však nesmí přesáhnout skutečnou potřebu odůvodněnou okolnostmi.

KAPITOLA 5

DOČASNÉ USKLADNĚNÍ ZBOŽÍ

Článek 50

Od předložení k celnímu řízení do doby, než mu bude přiděleno celně schválené určení, má předložené zboží postavení dočasně uskladněného zboží. Takové zboží je dále nazýváno „dočasně uskladněné zboží“.

Článek 51

1. Dočasně uskladněné zboží může být skladováno pouze na místech schválených celními orgány a za podmínek jimi stanovených.

2. Celní orgány mohou od držitele zboží požadovat poskytnutí jistoty k zajištění jakéhokoliv celního dluhu, který by mohl vzniknout podle článků 203 nebo 204.

Článek 52

Aniž je dotčen článek 42, může být dočasně uskladněné zboží podrobeno pouze úkonům potřebným k tomu, aby bylo uchováno v nezměněném stavu, aniž by se měnila jeho obchodní úprava nebo technická charakteristika.

Článek 53

1. Celní orgány přijmou bez prodlení všechna nezbytná opatření, včetně prodeje zboží, aby upravily postavení zboží, u něž nebyly formalities předepsané k přidělení celně schváleného určení započaty ve lhůtě stanovené podle článku 49.

2. Dokud není postavení zboží vyřešeno, mohou celní orgány na náklady a nebezpečí držitele zboží nechat toto zboží přemístit na zvláštní místo, které je pod jejich dohledem.

KAPITOLA 6

USTANOVENÍ VZTAHUJÍCÍ SE NA ZBOŽÍ, KTERÉ NENÍ ZBOŽÍM SPOLEČENSTVÍ, DOPRAVOVANÉ V TRANZITNÍM REŽIMU

Článek 54

Článek 38 s výjimkou odst. 1 písm. a) a články 39 až 53 se nevztahují na zboží, které již bylo propuštěno do tranzitního režimu, dopravené na celní území Společenství.

Článek 55

Jakmile je zboží, které není zbožím Společenství a nachází se v tranzitním režimu, dopraveno na místo určení na celním území Společenství a předloženo k celnímu řízení v souladu s platnými předpisy upravujícími tranzit, vztahují se na ně články 43 až 53.

KAPITOLA 7

JINÁ USTANOVENÍ

Článek 56

Pokud to okolnosti vyžadují, mohou celní orgány nechat zboží předložené k celnímu řízení zničit. Celní orgány o tom vyrozumí jeho držitele. Náklady na zničení zboží nese držitel.

Článek 57

Zjistí-li celní orgány, že zboží bylo na celní území Společenství dovezeno protiprávně nebo bylo odňato celnímu dohledu, učiní všechna opatření nezbytná k nápravě jeho postavení, včetně prodeje zboží.

HLAVA IV

CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 58

1. Není-li stanoveno jinak, může být zboží kdykoliv bez ohledu na jeho povahu, množství, původ, místo odeslání nebo místo určení za stanovených podmínek přiděleno jakékoliv celně schválené určení.

2. Odstavec 1 nevyklučuje možnost uplatnění zákazů nebo omezení odůvodněných veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat a rostlin, ochranou národních kulturních statků, jež mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví.

KAPITOLA 2

CELNÍ REŽIMY

Oddíl 1

Propuštění zboží do celního režimu

Článek 59

1. Veškeré zboží určené k propuštění do celního režimu musí být uvedeno v celním prohlášení pro tento celní režim.

2. Zboží Společenství navržené v celním prohlášení do režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, tranzitu nebo uskladnění v celním skladu je pod celním dohledem od okamžiku přijetí celního prohlášení až do okamžiku, kdy opustí celní území Společenství nebo kdy je zničeno nebo kdy je platnost celního prohlášení zrušena.

Článek 60

Pokud celní předpisy Společenství neobsahují žádná pravidla v této věci, určí příslušnost celních úřadů na svém území členské státy, a to případně s přihlédnutím k povaze zboží nebo celnímu režimu, do něž má být zboží propuštěno.

Článek 61

Celní prohlášení se podává

- a) písemně nebo
- b) prostřednictvím zařízení pro zpracování dat, jestliže to umožňují předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru nebo jestliže to povolily celní orgány, nebo
- c) ústním prohlášením nebo jiným úkonem, jímž držitel zboží vyjádří svou vůli, aby bylo zboží propuštěno do určitého celního režimu, pokud tuto možnost upravují předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru.

A. Písemné celní prohlášení**I. Běžný postup****Článek 62**

1. Písemné celní prohlášení musí být podáno na tiskopise odpovídajícím úřednímu vzoru předepsanému pro tento účel. Musí být podepsáno a obsahovat veškeré náležitosti nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.

2. K celnímu prohlášení musí být připojeny všechny doklady, jejichž předložení je nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.

Článek 63

Celní prohlášení splňující podmínky stanovené v článku 62 přijmou celní orgány okamžitě za předpokladu, že zboží, na které se vztahuje, bylo předloženo k celnímu řízení.

Článek 64

1. S výhradou článku 5 může celní prohlášení učinit každá osoba, která může příslušnému celnímu orgánu předložit předmětné zboží nebo zajistit jeho předložení se všemi doklady, jejichž předložení je nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.

2. Avšak

a) vyplývají-li z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, může být celní prohlášení učiněno pouze touto osobou nebo jejím jménem;

b) deklarant musí být usazen ve Společenství.

Podmínka usazení ve Společenství se však nevyžaduje u osob, které

— podávají celní prohlášení týkající se režimu tranzitu nebo dočasného použití,

— podávají celní prohlášení příležitostně za předpokladu, že to celní orgány považují za oprávněné.

3. Ustanovení odst. 2 písm. b) nevylučují, aby členské státy uplatňovaly dvoustranné dohody uzavřené se třetími zeměmi nebo zvyklosti s obdobnými účinky, které s výhradou vzájemnosti umožňují státním příslušníkům těchto zemí činit celní prohlášení na území těchto členských států.

Článek 65

Deklarantovi může být na jeho žádost povoleno, aby opravil jeden nebo více údajů uvedených v přijatém celním prohlášení.

Opravou však nesmí být rozšířena působnost celního prohlášení na jiné zboží než na zboží, které v něm bylo původně uvedeno.

Oprava celního prohlášení však není povolena, jestliže o její provedení deklarant požádá poté, co celní orgány

a) oznámí deklarantovi, že provedou kontrolu zboží, nebo

b) zjistí nesprávnost uvedených údajů nebo

c) propustí zboží.

Článek 66

1. Na žádost deklaranta zruší celní orgány platnost již přijatého celního prohlášení, prokáže-li deklarant, že zboží bylo v celním prohlášení navrženo do daného režimu omylem nebo že vzhledem ke zvláštním okolnostem již zboží nemůže být propuštěno do celního režimu, do kterého bylo navrženo v celním prohlášení.

Pokud však celní orgány sdělily deklarantovi svůj úmysl provést kontrolu zboží, nebude žádost o zrušení platnosti celního prohlášení přijata, dokud kontrola nebude provedena.

2. Po propuštění zboží již nelze platnost celního prohlášení zrušit, kromě případů vymezených postupem projednávání ve výboru.

3. Zrušením platnosti celního prohlášení nejsou dotčeny platné předpisy trestního a přestupkového práva.

Článek 67

Není-li zvláštními předpisy stanoveno jinak, použijí se při propuštění zboží do celního režimu, do kterého je navrženo v celním prohlášení, předpisy platné ke dni, kdy celní orgány přijaly celní prohlášení.

Článek 68

Za účelem ověření přijatých celních prohlášení mohou celní orgány

a) kontrolovat celní prohlášení a doklady k němu přiložené. Celní orgány mohou požadovat, aby jim deklarant předložil další doklady potvrzující správnost údajů uvedených v celním prohlášení;

b) kontrolovat zboží a případně za účelem hloubkové kontroly nebo analýzy odebrat vzorky.

Článek 69

1. Deklarant na svou odpovědnost zajistí dopravu zboží na místo, kde má být kontrolováno a případně kde mají být odebrány vzorky, jakož i veškerou manipulaci nezbytnou ke kontrole či odebrání vzorků. Vynaložené náklady nese deklarant.

2. Deklarant je oprávněn být přítomen při kontrole zboží a případném odebrání vzorků. Považují-li to za účelné, vyžadují celní orgány, aby byl deklarant nebo jeho zástupce přítomen při kontrole zboží nebo odebrání vzorků a poskytl celnímu úřadu potřebnou součinnost k usnadnění kontroly zboží nebo odebrání vzorků.

3. Jsou-li vzorky odebrány v souladu s platnými předpisy, nevzniká celním orgánům povinnost nahradit škodu vyplývající z kontroly zboží nebo z odebrání vzorků, avšak nesou náklady na analýzu nebo kontrolu.

Článek 70

1. Je-li kontrolována pouze část zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, platí výsledek této částečné kontroly pro veškeré zboží, na které se vztahuje celní prohlášení.

Domnívá-li se však deklarant, že výsledek částečné kontroly neplatí pro ostatní zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, může požadovat provedení dodatečné kontroly.

2. Obsahuje-li celní prohlášení dvě a více položek, pokládají se pro účely odstavce 1 údaje ke každé položce za samostatné celní prohlášení.

Článek 71

1. Výsledek ověření celního prohlášení je podkladem pro použití celních předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží propuštěno.

2. Není-li celní prohlášení ověřováno, opírá se použití předpisů uvedených v odstavci 1 o údaje uvedené v celním prohlášení.

Článek 72

1. Je-li k zajištění dodržování podmínek celního režimu, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, nutné jeho ztotožnění, přijmou za tímto účelem celní orgány nezbytná opatření.

2. Znaky totožnosti na zboží nebo dopravních prostředcích mohou být odstraněny nebo zničeny pouze celními orgány nebo s jejich povolením, není-li v důsledku nepředvídatelných

okolností nebo vyšší moci jejich odstranění nebo zničení nezbytné k zajištění ochrany zboží nebo dopravních prostředků.

Článek 73

1. Aniž je dotčen článek 74, jsou-li splněny podmínky stanovené pro dotčený režim a na zboží se nevztahují žádné zákazy a omezení, propustí celní orgány zboží ihned poté, co byly údaje uvedené v celním prohlášení ověřeny nebo přijaty bez ověření. Obdobně postupují v případech, kdy ověření nelze ukončit v přiměřené lhůtě a zboží již k jeho dokončení není třeba.

2. Veškeré zboží, na které se vztahuje jedno celní prohlášení, se propouští současně.

Obsahuje-li celní prohlášení dvě a více položek, pokládají se pro účely tohoto odstavce údaje ke každé položce za samostatné celní prohlášení.

Článek 74

1. Vznikne-li přijetím celního prohlášení celní dluh, nesmí být zboží, na které se celní prohlášení vztahuje, propuštěno, dokud není celní dluh splněn nebo zajištěn. To se však, aniž je dotčen odstavec 2, nevztahuje na režim dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Požadují-li celní orgány na základě celních předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, poskytnutí jistoty, nesmí být zboží do tohoto celního režimu propuštěno, dokud nebude jistota poskytnuta.

Článek 75

Přijmou se všechna nezbytná opatření, včetně zabavení a prodeje, ve vztahu ke zboží, které

a) nemohlo být propuštěno, protože

— ve lhůtě stanovené celními orgány nebylo možno provést kontrolu zboží nebo v ní pokračovat z důvodů, které lze přičítat deklarantovi, nebo

— doklady, které musí být předloženy před propuštěním zboží do daného celního režimu, nebyly předloženy nebo

— nebyla u dovozních nebo vývozních cel, která měla být uhrazena, ve stanovené lhůtě ani provedena platba, ani poskytnuta jistota nebo

- se na něj vztahují zákazy nebo omezení;
- b) nebylo po propuštění v přiměřené lhůtě vyzvednuto.

II. Zjednodušené postupy

Článek 76

1. K co největšímu zjednodušení formalit a postupů, aniž je narušen řádný průběh řízení, mohou celní orgány za podmínek stanovených postupem projednávání ve výboru povolit, aby

- a) prohlášení podle článku 62 neobsahovalo některé údaje stanovené v odstavci 1 uvedeného článku nebo k němu nebyly přiloženy některé doklady uvedené v odstavci 2 uvedeného článku;
- b) byl namísto prohlášení podle článku 62 předložen obchodní nebo úřední doklad spolu s žádostí propustit zboží do daného režimu;
- c) celní prohlášení ke zboží pro daný režim bylo provedeno zápisem do protokolu; v tom případě mohou celní orgány zprostit deklaranta povinnosti předložit zboží k celnímu řízení.

Zjednodušené celní prohlášení, obchodní nebo úřední doklad nebo zápis do protokolu musí obsahovat alespoň údaje nutné ke ztotožnění zboží. Zápis do protokolu musí obsahovat datum tohoto zápisu.

2. Kromě případů, jež budou určeny postupem projednávání ve výboru, je deklarant povinen podat doplňkové celní prohlášení obecné, pravidelné nebo souhrnné povahy.

3. Doplňková celní prohlášení a zjednodušená celní prohlášení podle odst. 1 písm. a), b) a c) se považují za jednotný nedělitelný doklad, který nabývá účinku dnem přijetí zjednodušených celních prohlášení; v případech uvedených v odst. 1 písm. c) má zápis do protokolu stejné právní účinky jako přijetí celního prohlášení podle článku 62.

4. Zvláštní zjednodušené postupy pro tranzitní režim ve Společenství se stanoví postupem projednávání ve výboru.

B. Ostatní prohlášení

Článek 77

Je-li celní prohlášení podáváno prostřednictvím zařízení pro zpracování dat ve smyslu čl. 61 písm. b) nebo ústním prohlášením

nebo jiným úkonem ve smyslu čl. 61 písm. c), použijí se články 62 až 76 přiměřeně, aniž by byly dotčeny zásady v nich stanovené.

C. Kontrola prohlášení po propuštění zboží

Článek 78

1. Po propuštění zboží mohou celní orgány z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta celní prohlášení přezkoumat.

2. Po propuštění zboží mohou celní orgány kontrolovat obchodní doklady a jiné údaje vztahující se k dovozním nebo vývozním operacím se zbožím nebo k následným obchodním operacím s tímž zbožím s cílem ujistit se o správnosti údajů obsažených v celním prohlášení. Kontrolu lze provést u deklaranta nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely. Celní orgány mohou rovněž kontrolovat zboží, pokud ještě může být předloženo.

3. Nasvědčují-li výsledky kontroly celního prohlášení nebo kontroly po propuštění zboží, že předpisy upravující daný celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných údajů, přijmou celní orgány v souladu s případnými právními předpisy opatření nezbytná k nápravě, přičemž vezmou v úvahu nové skutečnosti, které mají k dispozici.

Oddíl 2

Propuštění do volného oběhu

Článek 79

Propuštěním do volného oběhu získává zboží, které není zbožím Společenství, celní status zboží Společenství.

Propuštění zahrnuje uplatnění obchodněpolitických opatření, splnění dalších formalit stanovených pro dovoz určitého zboží a vybrání cla a poplatků dlužných ze zákona.

Článek 80

1. Odchylně od článku 67 může deklarant požádat o přiznání výhodnější sazby, je-li dovozní clo, jemuž určité zboží podléhá, clem nebo poplatkem podle čl. 4 bodu 10 prvního pododstavce a došlo-li ke snížení celních sazeb v době od přijetí celního

prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu, ale ještě před propuštěním tohoto zboží.

2. Nebylo-li možno zboží propustit do volného oběhu z důvodů, které lze přičítat pouze deklarantovi, odstavec 1 se nepoužije.

Článek 81

Tvoří-li zásilku zboží, jehož sazební zařazení je různé, a zacházení s jednotlivým zbožím podle jeho sazebního zařazení by bylo spojeno s prací a náklady neúměrnými dovoznímu clo, které se na ně vztahuje, mohou celní orgány na žádost deklaranta souhlasit s tím, že celá zásilka bude podléhat dovoznímu clo odpovídajícímu sazebnímu zařazení zboží s nejvyšší celní sazbou dovozního cla.

Článek 82

1. Zboží propuštěné do volného oběhu s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla z důvodu jeho použití ke zvláštním účelům zůstává pod celním dohledem. Celní dohled skončí, jakmile se přestanou uplatňovat podmínky stanovené pro toto částečné nebo úplné osvobození, jakmile je zboží vyvezeno nebo zničeno nebo jakmile je povoleno použít zboží pro jiné účely, než jsou účely uvedené v žádosti o částečné nebo úplné osvobození od cla, a dlužné clo je zapláceno.

2. Články 88 a 90 se použijí přiměřeně na zboží uvedené v odstavci 1.

Článek 83

Zboží propuštěné do volného oběhu ztrácí svůj celní status zboží Společenství, jestliže

- a) je po propuštění zboží podle článku 66 platnost celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu zrušena, nebo
- b) dovozní clo týkající se tohoto zboží bylo vráceno nebo prominuto
 - v rámci aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení,
 nebo
 - podle článku 238, neboť zboží bylo vadné nebo nesplňovalo smluvní podmínky, nebo
 - v případech uvedených v článku 239, kdy je vrácení nebo prominutí cla podmíněno vývozem nebo zpětným vývozem zboží nebo přidělením náhradního celně schváleného určení tohoto zboží.

Oddíl 3

Režimy s podmíněným osvobozením od cla a režimy s hospodářským účinkem

A. Společná ustanovení pro více režimů

Článek 84

1. V článcích 85 až 90 se
 - a) „režimem s podmíněným osvobozením od cla“ u zboží, které není zbožím Společenství, rozumějí režimy:
 - vnějšího tranzitu,
 - uskladňování v celním skladu,
 - aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému,
 - přepracování pod celním dohledem,
 - dočasného použití;
 - b) „celním režimem s hospodářským účinkem“ rozumějí režimy:
 - uskladňování v celním skladu,
 - aktivního zušlechťovacího styku,
 - přepracování pod celním dohledem,
 - dočasného použití,
 - pasivního zušlechťovacího styku.
2. „Dovozovým zbožím“ se rozumí zboží propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením od cla a zboží, které v rámci aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení splnilo formalitu stanovené k propuštění do volného oběhu a formalitu uvedené v článku 125.
3. „Zbožím v nezměněném stavu“ se rozumí dovozové zboží, které nebylo zušlechťováno ani přepracováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo režimu přepracování pod celním dohledem.

Článek 85

Do celního režimu s hospodářským účinkem lze zboží propustit jen na základě povolení celních orgánů.

Článek 86

Aniž jsou dotčeny dodatečné zvláštní podmínky upravující určitý režim, uděluje se povolení podle článku 85 nebo čl. 100 odst. 1 pouze

- osobám, které skýtají potřebné záruky k řádnému provádění operací, a

— za podmínky, že celní orgány mohou dohlížet na provádění daného režimu a kontrolovat je, aniž by musely uplatňovat administrativní opatření, která jsou neúměrná daným hospodářským potřebám.

Článek 87

1. V povolení jsou stanoveny podmínky, za nichž se použije daný režim.

2. Držitel povolení je povinen uvědomit celní orgány o všech skutečnostech, které nastaly po jeho udělení a které by mohly mít vliv na jeho zachování nebo obsah.

Článek 88

Celní orgány mohou podmínit propuštění zboží do režimu s podmíněným osvobozením od cla poskytnutím jistoty k zajištění úhrady celního dluhu, který by mohl u tohoto zboží vzniknout.

V rámci určitého režimu s podmíněným osvobozením od cla mohou být stanoveny zvláštní předpisy upravující poskytnutí jistoty.

Článek 89

1. Režim s podmíněným osvobozením od cla s hospodářským účinkem je ukončen v okamžiku, kdy je zboží propuštěnému do tohoto režimu nebo případně zušlechťeným nebo přepracovaným produktům přiděleno jiné celně schválené určení.

2. Celní orgány učiní všechna opatření potřebná k tomu, aby napravily postavení zboží, u něž nebyl příslušný režim ukončen v souladu se stanovenými podmínkami.

Článek 90

Práva a povinnosti držitele celního režimu s hospodářským účinkem mohou být za podmínek stanovených celními orgány postupně převedeny na jiné osoby, které splňují podmínky stanovené pro daný režim.

B. Vnější tranzit

I. Obecná ustanovení

Článek 91

1. Režim vnějšího tranzitu umožňuje přepravu mezi dvěma místy v rámci celního území Společenství

a) zboží, které není zbožím Společenství, aniž by toto zboží podléhalo dovozním clům a dalším poplatkům nebo obchodně-politickým opatřením;

b) zboží Společenství, na které se vztahuje opatření Společenství zahrnující vývoz tohoto zboží do třetích zemí a u něž byly provedeny příslušné vývozní celní formalilty.

2. Přeprava podle odstavce 1 se uskutečňuje

a) v režimu vnějšího tranzitu Společenství;

b) na podkladě karnetu TIR (Úmluva TIR), pokud tato přeprava

1) začala nebo má skončit mimo Společenství, nebo

2) se týká zásilek zboží, které musí být vyloženy na celním území Společenství a které jsou přepravovány společně se zbožím, které má být vyloženo ve třetí zemi, nebo

3) se uskutečňuje mezi dvěma místy ve Společenství přes území třetí země;

c) na podkladě karnetu ATA (Úmluva ATA) používaného jako tranzitní doklad;

d) na podkladě Rýnského manifestu (článek 9 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně);

e) na podkladě tiskopisu 302 v rámci Úmluvy mezi účastníky Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951;

f) poštou (včetně balíkové pošty).

3. Použitím režimu vnějšího tranzitu nejsou dotčeny zvláštní předpisy upravující přepravu zboží propuštěného do celního režimu s hospodářským účinkem.

Článek 92

Režim vnějšího tranzitu je ukončen předložením zboží s příslušnými doklady celnímu úřadu určení v souladu s podmínkami stanovenými pro tento režim.

II. Zvláštní ustanovení týkající se vnějšího tranzitu Společenství

Článek 93

Režimu vnějšího tranzitu Společenství podléhá zboží, které je přepravováno přes území třetí země, pouze pokud

a) tuto možnost stanoví mezinárodní smlouva, nebo

b) se přeprava přes tuto zemi provádí na základě jednotného přepravního dokumentu vystaveného na celním území

Společenství; v tom případě se účinky tohoto režimu na území třetí země přerušují.

Článek 94

1. S výhradou článku 95 musí hlavní povinný poskytnout jistotu k zajištění úhrady celního dluhu nebo jiných poplatků, které mohou ohledně zboží vzniknout.

2. S výjimkou případů, o nichž se případně rozhodne postupem projednávání ve výboru, se poskytnutí jistoty nepožaduje při

- a) námořní a letecké přepravě;
- b) přepravě zboží po Rýnu a rýnských vodních cestách;
- c) přepravě potrubím;
- d) přepravě prováděné železničními společnostmi členských států.

3. Případy, kdy se zproštuje povinnosti poskytnout jistoty zboží přepravované jinou vodní cestou, než jsou cesty uvedené v odst. 2 písm. b), se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 95

1. Každá osoba, která splňuje podmínky odstavce 2, může být v rozsahu stanoveném v odstavci 3 zproštěna celními orgány členského státu, ve kterém je usazena, povinnosti poskytnout jistotu pro operace vnějšího tranzitu Společenství, které provádí z kteréhokoliv členského státu odesláním a přes území kteréhokoliv členského státu.

2. Zproštění povinnosti poskytnout jistotu podle odstavce 1 se přiznává pouze osobám,

- a) jež jsou usazeny v členském státě, kde je zproštění povinnosti poskytnout jistotu přiznáno;
- b) které pravidelně využívají tranzitní režim Společenství;
- c) jejichž finanční situace jim umožňuje splácet jejich závazky;
- d) které se nedopustily žádného vážného porušení celních nebo daňových předpisů a
- e) které se na předepsaném vzorovém tiskopise zavážou, že na první písemnou žádost celních orgánů zaplatí částky požadované za své operace tranzitu Společenství.

3. Zproštění povinnosti poskytnout jistotu podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje na operace tranzitu Společenství týkající se zboží,

a) jehož celková hodnota je vyšší než částka stanovená postupem projednávání ve výboru, nebo

b) které představuje zvýšené nebezpečí vzhledem k výši dovozních cel a dalších poplatků, kterým toto zboží podléhá v jednom nebo ve více členských státech.

4. Orgány, které zproštění povinnosti poskytnout jistotu přiznaly, vystaví osvědčení o zproštění povinnosti poskytnout jistotu v jednom nebo více vyhotoveních osobě zproštěné této povinnosti.

Článek 96

1. Hlavním povinným je držitel režimu vnějšího tranzitu Společenství. Je povinen

- a) předložit zboží ve stanovené lhůtě celnímu úřadu určení v nezměněném stavu a dodržet přitom opatření přijatá celními orgány ke ztotožnění zboží;
- b) dodržovat předpisy vztahující se na tranzitní režim Společenství.

2. Aniž jsou dotčeny povinnosti hlavního povinného podle odstavce 1, je dopravce nebo příjemce zboží, který zboží přijal a je si vědom, že se na toto zboží nachází v tranzitním režimu Společenství, rovněž povinen předložit zboží ve stanovené lhůtě celnímu úřadu určení v nezměněném stavu a dodržet přitom opatření přijatá celními orgány ke ztotožnění zboží.

Článek 97

1. Prováděcí pravidla k tomuto režimu a výjimky z něj se stanoví postupem projednávání ve výboru.

2. Za předpokladu, že je zajištěno uplatňování opatření Společenství vztahujících se na zboží,

- a) mají členské státy možnost mezi sebou dvoustrannými nebo mnohostrannými ujednáními zavést zjednodušené postupy odpovídající kritériím stanoveným podle okolností a vztahujících se na určité druhy dopravy zboží nebo určité podniky;
- b) má každý členský stát možnost zavést zjednodušené postupy uplatňované za určitých okolností u zboží, které není určeno k oběhu na území jiného členského státu.

C. Uskladňování v celním skladu

Článek 98

1. Režim uskladňování v celním skladu umožňuje skladovat v celním skladu

- a) zboží, které není zbožím Společenství, aniž toto zboží podléhá dovoznímu clu nebo obchodně-politickým opatřením;
- b) zboží Společenství, pro které zvláštní předpisy Společenství stanoví, že se na ně v důsledku jeho uskladnění v celním skladu vztahují opatření obvykle uplatňovaná při vývozu zboží.

2. Celním skladem se rozumí jakékoliv místo schválené celními orgány a pod jejich dohledem, kde je zboží skladováno za předepsaných podmínek.

3. Případy, ve kterých může být zboží podle odstavce 1 propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu, aniž by bylo skladováno v celním skladu, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 99

Celním skladem může být buď veřejný sklad, nebo soukromý sklad.

„Veřejným skladem“ se rozumí celní sklad, který může pro skladování zboží použít jakákoliv osoba;

„soukromým skladem“ se rozumí celní sklad vyhrazený k uskladňování zboží skladovatelem.

Skladovatelem je osoba, která je oprávněná provozovat celní sklad.

Ukladatelem zboží je osoba vázaná celním prohlášením, kterým bylo zboží propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu, nebo osoba, na niž práva a povinnosti této osoby přešly.

Článek 100

1. Provozování celního skladu podléhá schválení celními orgány, pokud tyto orgány neprovozují celní sklad samy.

2. Osoba, která hodlá provozovat celní sklad, musí podat písemnou žádost obsahující údaje nezbytné pro udělení povolení, zejména je povinna prokázat, že zřízení celního skladu je hospodářsky odůvodněné. Povolení stanoví podmínky provozování celního skladu.

3. Oprávnění provozovat celní sklad může být uděleno pouze osobě usazené ve Společenství.

Článek 101

Skladovatel odpovídá za to, že

- a) zboží nebude po dobu uskladnění v celním skladu odňato celním dohledem;
- b) povinnosti vyplývající ze skladování zboží v režimu uskladnění v celním skladu budou plněny a

- c) zvláštní podmínky stanovené v povolení budou dodržovány.

Článek 102

1. Odchylně od článku 101 může povolení týkající se provozování veřejného skladu stanovit, že za plnění povinností podle čl. 101 písm. a) a/nebo b) odpovídá výlučně ukladatel zboží.

2. Ukladatel zboží odpovídá vždy za plnění povinností vyplývajících z propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu.

Článek 103

Práva a povinnosti skladovatele mohou být se souhlasem celních orgánů převedeny na jinou osobu.

Článek 104

Aniž je dotčen článek 88, mohou celní orgány požadovat v souvislosti s povinnostmi podle článku 101, aby skladovatel poskytl jistotu.

Článek 105

Osoba určená celními orgány vede evidenci veškerého zboží skladovaného v režimu uskladňování v celním skladu ve formě schválené těmito orgány. Evidence zboží není nutná, provozují-li veřejný celní sklad celní orgány.

S výhradou článku 86 nemusí celní orgány vyžadovat evidenci zboží, pokud odpovědnost podle čl. 101 písm. a) a/nebo b) nese výlučně ukladatel a zboží je propuštěno do tohoto režimu na základě písemného prohlášení, které je součástí běžného postupu, nebo na základě úředního dokladu podle čl. 76 odst. 1 písm. b).

Článek 106

1. Je-li to hospodářsky odůvodněné a neztěžuje-li se tím celní dohled, mohou celní orgány povolit, aby

- a) zboží Společenství jiné než uvedené v čl. 98 odst. 1 písm. b) bylo skladováno v prostorách celního skladu;
- b) zboží, které není zbožím Společenství, bylo v prostorech celního skladu zušlechťováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento režim. Formality,

které nemusí být v celním skladu vyžadovány, se stanoví postupem projednávání ve výboru;

- c) zboží, které není zbožím Společenství, bylo v prostorách celního skladu přepracováno v režimu přepracování pod celním dohledem za podmínek stanovených pro tento režim. Formality, které nemusí být v celním skladu vyžadovány, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

2. V případech uvedených v odstavci 1 se zboží nenachází v režimu uskladňování v celním skladu.

3. Celní orgány mohou požadovat, aby skladovatel vedl zboží uvedené v odstavci 1 v evidenci zboží podle článku 105.

Článek 107

Zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu se zapisuje do evidence zboží podle článku 105, jakmile je dopraveno do celního skladu.

Článek 108

1. Doba, po kterou se zboží může nacházet v režimu uskladnění v celním skladu, není omezena.

Ve výjimečných případech však mohou celní orgány stanovit lhůtu, ve které je ukladatel zboží povinen přidělit zboží jiné celně schválené určení.

2. Zvláštní lhůty pro některé zboží uvedené v čl. 98 odst. 1 písm. b), které je předmětem společné zemědělské politiky, lze stanovit postupem projednávání ve výboru.

Článek 109

1. Dovozové zboží lze podrobit obvyklým formám manipulace nutným k zajištění uchování zboží, ke zlepšení jeho obchodní úpravy nebo prodejní jakosti nebo k jeho úpravě pro distribuci a další prodej.

V míře nezbytné k řádnému fungování společné organizace trhů lze sestavit seznam případů, u kterých jsou zakázány tyto formy manipulace se zbožím, které je předmětem společné zemědělské politiky.

2. Zboží Společenství uvedené v čl. 98 odst. 1 písm. b), které bylo propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu a které je předmětem společné zemědělské politiky, lze podrobit pouze takovým formám manipulace, které jsou pro ně výslovně stanoveny.

3. Formy manipulace podle odst. 1 prvního pododstavce a podle odstavce 2 musí být předem povoleny celními orgány, které stanoví podmínky, za kterých je lze provádět.

4. Seznam forem manipulace podle odstavců 1 a 2 se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 110

Pokud to okolnosti odůvodňují, může být zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu dočasně vyňato z celního skladu. Vynětí zboží musí být předem schváleno celními orgány, které stanoví podmínky, za kterých k němu může dojít.

Po dobu, kdy se zboží nachází mimo celní sklad, může být podrobeno formám manipulace podle článku 109, a to za stejných podmínek.

Článek 111

Celní orgány mohou povolit, aby zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu bylo převedeno z jednoho celního skladu do druhého.

Článek 112

1. Jestliže u dovozu zboží vznikl celní dluh a základem celní hodnoty tohoto zboží je cena, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená, zahrnující náklady na skladování a uchování zboží během jeho uložení v celním skladu, nejsou tyto náklady zahrnuty do celní hodnoty, jestliže jsou vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená.

2. Pokud byly u uvedeného zboží provedeny obvyklé formy manipulace ve smyslu článku 109, posuzují se na žádost deklaranta druh, celní hodnota a množství zboží, které jsou rozhodné pro vyměření dovozního cla, jako by se jednalo o druh, celní hodnotu a množství zboží, ke kterým by bylo přihlíženo u tohoto zboží v okamžiku uvedeném v článku 214 v případě, kdyby tyto manipulace nebyly provedeny. Postupem projednávání ve výboru však lze stanovit odchylky od tohoto ustanovení.

3. Jestliže bylo v souladu s článkem 76 dovozu zboží propuštěno do volného oběhu, aniž bylo předloženo celním orgánům, a předtím, než bylo podáno odpovídající celní prohlášení, a pokud byly podklady pro vyměření cla na toto zboží uznány či schváleny v době, kdy bylo zboží propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu, považují se tyto podklady za podklady, k nimž má být přihlíženo pro účely článku 214, aniž je dotčena kontrola po propuštění zboží podle článku 78.

Článek 113

Zboží Společenství uvedené v čl. 98 odst. 1 písm. b), které je předmětem společné zemědělské politiky a bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu, musí být vyvezeno nebo mu musí být přiděleno jiné celně schválené určení podle zvláštních předpisů Společenství uvedených ve zmíněném článku.

D. Aktivní zušlechťovací styk**Článek 115****I. Obecná ustanovení****Článek 114**

1. Aniž je dotčen článek 115, umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovacích operací na celním území Společenství bylo použito

- a) zboží, které není zbožím Společenství a které má být vyvezeno zpět z celního území Společenství ve formě zušlechťovaných výrobků, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením;
- b) zboží propuštěné do volného oběhu s vrácením nebo promínutím dovozního cla, kterému toto zboží podléhá, je-li vyvezeno z celního území Společenství ve formě zušlechťovaných výrobků.

2. Následujícími výrazy se rozumí:

- a) „podmíněným systémem“ režim aktivního zušlechťovacího styku ve formě podle odst. 1 písm. a);
- b) „systémem navracení“ režim aktivního zušlechťovacího styku ve formě podle odst. 1 písm. b);
- c) „zušlechťovacími operacemi“:
 - opracování zboží, včetně jeho montáže, sestavení nebo přizpůsobení jinému zboží,
 - zpracování zboží,
 - oprava zboží, včetně jeho obnovy a seřízení,
 - použití určitého zboží určeného postupem projednávání ve výboru, které není v zušlechťovaných výrobcích obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu těchto výrobků, a to i když je při použití zcela nebo zčásti spotřebováno;
- d) „zušlechťovanými výrobky“ všechny produkty, které jsou výsledkem zušlechťovacích operací;
- e) „rovnocenným zbožím“ zboží Společenství, které bylo použito pro výrobu zušlechťovaných výrobků namísto dovoзовého zboží;
- f) „výtěžností“ množství nebo procentní podíl zušlechťovaných výrobků získaných zušlechťováním určitého množství dovoзовého zboží.

1. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2 a s přihlédnutím k ustanovení odstavce 4 celní orgány povolí, aby

- a) zušlechťené výrobky byly vyrobeny z rovnocenného zboží;
- b) zušlechťené výrobky vyrobené z rovnocenného zboží byly vyvezeny ze Společenství před dovozem dovoзовého zboží.

2. Rovnocenné zboží musí mít stejnou jakost a stejné vlastnosti jako dovoзовé zboží. Ve zvláštních případech stanovených postupem projednávání ve výboru však může být povoleno, aby rovnocenné zboží dosáhlo vyššího stupně výroby než dovoзовé zboží.

3. V případě použití odstavce 1 je dovoзовé zboží pro celní účely posuzováno jako rovnocenné zboží a rovnocenné zboží jako dovoзовé zboží.

4. Postupem projednávání ve výboru lze přijmout opatření, jejichž cílem je zakázat nebo omezit použití odstavce 1.

5. Jestliže je postupováno podle odst. 1 písm. b) a zušlechťené výrobky by podléhaly vývozním clům, kdyby nebyly vyváženy nebo zpětně vyváženy v režimu aktivního zušlechťovacího styku, musí držitel povolení poskytnout jistotu k zajištění platby těchto cel v případě, kdyby nebylo dovoзовé zboží dovezeno ve stanovené lhůtě.

II. Udělení povolení**Článek 116**

Povolení k aktivnímu zušlechťovacímu styku se uděluje na žádost osoby, která provádí nebo nechává provádět zušlechťovací operace.

Článek 117

Povolení může být uděleno pouze

- a) osobám usazeným ve Společenství. V případě dovozu, který nemá obchodní povahu, je však lze udělit i osobám usazeným mimo Společenství;
- b) může-li být dovoзовé zboží, aniž by bylo dotčeno použitím zboží uvedeného v čl. 114 odst. 2 písm. c) poslední odrážce, ztotožněno v zušlechťovaných výrobcích nebo, v případech zmíněných v článku 115, může-li být ověřeno plnění podmínek stanovených pro rovnocenné zboží;
- c) může-li režim aktivního zušlechťovacího styku pomoci vytvořit příznivější podmínky pro vývoz nebo zpětný vývoz zušlechťovaných výrobků, nejsou-li tím nepříznivě dotčeny zásadní zájmy producentů ve Společenství (hospodářské podmínky).

III. Provádění režimu

Článek 121

Článek 118

1. Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechtnuté výrobky vyvezeny nebo zpětně vyvezeny nebo jim musí být přiděleno jiné celně schválené určení. Při stanovení této lhůty se přihlíží k době potřebné pro provedení zušlechťovacích operací a k zajištění odbytu zušlechtnutých výrobků.

2. Lhůta počíná běžet dnem, kdy bylo zboží, které není zbožím Společenství, propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Na náležitě odůvodněnou žádost držitele povolení mohou celní orgány tuto lhůtu prodloužit.

Za účelem zjednodušení může být rozhodnuto, že lhůta, která počíná běžet v průběhu kalendářního měsíce nebo čtvrtletí, skončí posledního dne následujícího kalendářního měsíce, případně čtvrtletí.

3. V případě použití čl. 115 odst. 1 písm. b), stanoví celní orgány lhůtu, během které musí být zboží, které není zbožím Společenství, navrženo v celním prohlášení do daného režimu. Tato lhůta počíná běžet dnem přijetí vývozního prohlášení vztahujícího se na zušlechtnuté výrobky vyrobené z odpovídajícího rovnocenného zboží.

4. Pro některé zušlechťovací operace a pro některé dovozové zboží lze stanovit zvláštní lhůty postupem projednávání ve výboru.

Článek 119

1. Celní orgány stanoví buď výtěžnost operace, nebo případně způsob, jak ji stanovit. Výtěžnost se stanoví na základě skutečných podmínek, za kterých jsou nebo budou zušlechťovací operace prováděny.

2. Pokud to okolnosti odůvodňují, a zejména jsou-li zušlechťovací operace obvykle prováděny za přesně stanovených technických podmínek, které se vztahují na zboží s výrazně stálými vlastnostmi a při kterých jsou vyráběny zušlechtnuté výrobky trvalé jakosti, lze na základě předem zjištěných skutečností stanovit paušální výtěžnost postupem projednávání ve výboru.

Článek 120

Případy a podmínky, kdy jsou zboží v nezměněném stavu nebo zušlechtnuté výrobky považovány za propuštěné do volného oběhu, mohou být stanoveny postupem projednávání ve výboru.

1. S výhradou článku 122, vznikne-li celní dluh, vyměří se na základě podkladů pro vyměřování cel platných pro dovozové zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění tohoto zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

2. Jestliže v okamžiku uvedeném v odstavci 1 splňuje dovozové zboží podmínky pro uplatnění preferenčních sazebních zacházení v rámci celních kvót nebo stropů, lze u tohoto zboží uplatnit preferenční sazební zacházení stanovené pro stejné zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu.

Článek 122

Odchylně od článku 121 zušlechtnuté výrobky

a) podléhají příslušnému dovoznímu clu, pokud

- byly propuštěny do volného oběhu a jsou uvedeny na seznamu přijatém postupem projednávání ve výboru, a to do té míry, v jaké jsou úměrné vyvezené části zušlechtnutých výrobků nezařazených do tohoto seznamu. Držitel povolení však může žádat, aby clo bylo vyměřeno způsobem uvedeným v článku 121,
- podléhají poplatkům stanoveným v rámci společné zemědělské politiky a stanoví tak předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru;

b) podléhají dovoznímu clu vypočtenému v souladu s pravidly vztahujícími se na daný celní režim nebo na svobodná pásma nebo svobodné sklady, pokud byly propuštěny do režimu s podmíněným osvobozením od cla nebo umístěny do svobodného pásma nebo svobodného skladu.

Nicméně

- zúčastněná osoba může požadovat, aby bylo clo vyměřeno podle článku 121,
- bylo-li zušlechtnutým výrobkům přiděleno výše uvedené celně schválené určení, jiné než propuštění do režimu přepracování pod celním dohledem, musí se vyměřená částka dovozního cla rovnat alespoň částce cla vypočtené podle článku 121;

c) mohou podléhat pravidlům pro vyměřování cla stanoveným pro režim přepracování pod celním dohledem, pokud by dovozové zboží mohlo být do tohoto režimu propuštěno;

d) se na ně vztahuje zvýhodněné sazební zacházení vzhledem k jejich zvláštnímu určení, je-li totéž zacházení stanoveno pro stejné dovážené zboží;

- e) jsou osvobozeny od dovozního cla, je-li totéž osvobození podle článku 184 stanoveno pro stejné dovážené zboží.

IV. Zušlechťovací operace mimo celní území Společenství

Článek 123

1. Zušlechtěné výrobky nebo zboží v nezměněném stavu mohou být na základě povolení celních orgánů a v souladu s podmínkami režimu pasivního zušlechťovacího styku zcela nebo částečně dočasně vyvázeny z celního území Společenství za účelem doplňkových zušlechťovacích operací.

2. Vznikl-li při zpětném dovozu produktů celní dluh, vyměří se dovozní clo

- a) ze zušlechtěných výrobků nebo ze zboží v nezměněném stavu uvedených v odstavci 1 podle článků 121 a 122 a
- b) z výrobků dovážených zpět poté, co byly zušlechtěny mimo celní území Společenství, podle ustanovení upravujících režim pasivního zušlechťovacího styku za stejných podmínek, jako kdyby byly produkty vyvázeny v tomto režimu předtím, než se takový vývoz uskutečnil, propuštěny do volného oběhu.

V. Zvláštní ustanovení týkající se systému navracení

Článek 124

1. Systém navracení lze uplatnit u veškerého zboží, s výjimkou toho, které v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu,

- podléhá množstevním omezením dovozu,
- by mohlo v rozsahu kvót podléhat preferenčnímu sazebnímu opatření nebo autonomnímu pozastavovacímu opatření podle čl. 20 odst. 3 písm. d) až f),
- podléhá zemědělské dávce nebo jinému dovoznímu poplatku zavedenému v rámci společné zemědělské politiky nebo v rámci zvláštních režimů pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů.

2. Kromě toho se systém navracení použije pouze tehdy, není-li v době přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění dovozního zboží do volného oběhu stanovena žádná vývozní náhrada za vývoz zušlechtěných výrobků.

3. Povolení použít systému navracení lze udělit pouze tehdy, jestliže v době přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění zušlechtěných výrobků k vývozu

- dovozní clo nepodléhá žádnému z poplatků podle odstavce 1 třetí odrážky,
- na vývoz zušlechtěných výrobků není stanovena žádná vývozní náhrada.

Článek 125

1. V celním prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu musí být uvedeno, zda se použije systém navracení, a odkaz na příslušné povolení.

2. Na žádost celních orgánů musí být uvedené povolení přiloženo k celnímu prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu.

Článek 126

V rámci systému navracení se nepoužijí čl. 115 odst. 1 písm. b) a odstavce 3 a 5, čl. 118 odst. 3, články 120 a 121, čl. 122 písm. a) druhá odrážka a písm. c) a článek 129.

Článek 127

Dočasný vývoz zušlechtěných výrobků prováděný podle čl. 123 odst. 1 není považován za vývoz ve smyslu čl. 128 s výjimkou případu, kdy tyto výrobky nejsou dovezeny zpět do Společenství ve stanovené lhůtě.

Článek 128

1. Držitel povolení může žádat vrácení nebo prominutí dovozního cla, prokáže-li v souladu s požadavky celních orgánů, že zušlechtěné výrobky vyrobené z dovozního zboží propuštěného do volného oběhu v systému navracení byly

- vyvezeny nebo
- propuštěny, s ohledem na následný zpětný vývoz, do tranzitních režimů Společenství, uskladňování v celním skladu, dočasného použití nebo aktivního zušlechťovacího styku (podmíněného systému) nebo umístěny do svobodného pásma nebo svobodného skladu,

za předpokladu, že byly současně splněny všechny podmínky stanovené pro použití daného režimu.

2. Pro účely přidělení celně schváleného určení uvedeného v odstavci 1 druhé odrážce jsou zušlechtěné výrobky považovány za zboží, které není zbožím Společenství.

3. Lhůta, ve které musí být podána žádost o vrácení cla, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

4. Zušlechtěné výrobky propuštěné do některého celního režimu nebo umístěné do svobodného pásma nebo svobodného skladu podle odstavce 1 mohou být propuštěny do volného oběhu pouze na základě povolení celních orgánů, které toto povolení vydají, pokud to okolnosti odůvodňují.

Aniž je dotčen čl. 122 písm. b), považuje se částka vráceného nebo prominutého dovozního cla v těchto případech za výši celního dluhu.

5. Pro účely vyměření dovozního cla, které má být vráceno nebo prominuto, se použije přiměřeně čl. 122 písm. a) první odrážka.

VI. Jiná ustanovení

Článek 129

Režim aktivního zušlechtovacího styku s podmíněným systémem se rovněž použije za tím účelem, aby zušlechtěné výrobky mohly být osvobozeny od vývozního cla, kterému by podléhaly stejné produkty vyrobené nebo získané ze zboží Společenství namísto dovozního zboží.

E. Přepřacování pod celním dohledem

Článek 130

Režim přepřacování pod celním dohledem umožňuje podrobit zboží, které není zbožím Společenství, na celním území Společenství takovým operacím, které změní jeho vlastnosti nebo stav, aniž by podléhalo dovoznímu clu nebo obchodněpolitickým opatřením, a propustit do volného oběhu výrobky vzniklé z těchto operací s použitím pro ně platných dovozních cel. Tyto výrobky se označují jako přepřacované výrobky.

Článek 131

Seznam případů, kdy lze zboží propustit do režimu přepřacování pod celním dohledem, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 132

Povolení k přepřacování pod celním dohledem se udílí na žádost osoby, která provádí přepřacování nebo zajistí, aby přepřacování bylo provedeno.

Článek 133

Povolení je možno udělit pouze

- a) osobám usazeným ve Společenství;
- b) může-li být dovozní zboží ztotožněno v přepracovaných výrobcích;
- c) nelze-li zboží po přepracování hospodárným způsobem navrátit vlastnosti nebo stav, v němž se nacházelo před přepracováním;
- d) nedojde-li použitím tohoto režimu k obcházení předpisů upravujících stanovení původu zboží nebo množství omezení vztahující se na dovážené zboží;
- e) jsou-li splněny podmínky nutné k tomu, aby tento režim přispěl k vytvoření nebo zachování přepracování zboží ve Společenství, aniž by byly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců podobného zboží ve Společenství (hospodářské podmínky).

Článek 134

Ustanovení čl. 118 odst. 1, 2 a 4 a článku 119 se použijí přiměřeně.

Článek 135

Vznikl-li celní dluh u zboží v nezměněném stavu nebo u výrobků, které jsou ve srovnání s těmi, na něž se vztahuje povolení, ve stadiu částečného přepřacování, stanoví se celní dluh na základě podkladů pro vyměřování příslušných cel pro dovozní zboží v době přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do režimu přepřacování pod celním dohledem.

Článek 136

1. Splňuje-li dovozní zboží v okamžiku svého propuštění do režimu přepřacování pod celním dohledem podmínky pro přiznání preferenčního sazebního zacházení a toto preferenční sazební zacházení je použitelné na stejné výrobky, jako jsou přepřacované výrobky propuštěné do volného oběhu, vypočte se dovozní clo, jemuž přepřacované výrobky podléhají, podle celní sazby použitelné v rámci tohoto zacházení.

2. Je-li preferenční sazební zacházení podle odstavce 1 stanoveno pro dovozní zboží v rámci celních kvót nebo celních stropů, je použitelná celní sazba podle odstavce 1 na přepřacované výrobky podmíněno také tím, že se zmíněné preferenční sazební zacházení vztahuje na dovozní zboží v okamžiku přijetí celního

prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu. V tom případě se množství dovoзовého zboží skutečně použitého při výrobě přepracovaných výrobků propuštěných do volného oběhu započítá do celních kvót nebo stropů platných v době přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu a žádná množství se nezapočtou do celních kvót nebo stropů platných pro výrobky stejné jako přepracované výrobky.

F. Dočasné použití

Článek 137

Režim dočasného použití umožňuje, aby zboží, které není zbožím Společenství a které má být vyvezeno zpět v nezměněném stavu, kromě běžného snížení hodnoty způsobeného jeho použitím, bylo na celním území Společenství používáno s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla a aniž by se na tento dovoz vztahovala obchodně-politická opatření.

Článek 138

Povolení k dočasnému použití se udílí na žádost osoby, která zboží užije nebo nechá užít.

Článek 139

Celní orgány odmítnou návrh na propuštění do režimu dočasného použití, jestliže nelze zajistit ztotožnění dovoзовého zboží.

Celní orgány však mohou povolit uplatnění režimu dočasného použití, aniž by zajistily ztotožnění zboží, jestliže s ohledem na povahu zboží nebo operací, které mají být prováděny, nemůže neprovedení ztotožnění vést ke zneužití tohoto režimu.

Článek 140

1. Celní orgány stanoví lhůtu, během níž musí být dovoзовé zboží vyvezeno zpět nebo mu musí být přiděleno jiné celně schválené určení. Tato lhůta musí být dostatečná pro dosažení cíle povoleného použití.

2. Aniž jsou dotčeny zvláštní lhůty podle článku 141, je lhůta pro setrvání zboží v režimu dočasného použití 24 měsíců. Celní orgány však mohou po dohodě s držitelem povolení stanovit lhůty kratší.

3. Pokud to mimořádné okolnosti odůvodňují, mohou celní orgány na žádost zúčastněné osoby a v přiměřeném rozsahu prodloužit lhůty stanovené podle odstavců 1 a 2 tak, aby umožnily povolené použití zboží.

Článek 141

Případy a zvláštní podmínky, za nichž může být uplatněn režim dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 142

1. Použití režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla se povolí u zboží, které zůstává vlastnictvím osoby usazené mimo celní území Společenství a které není uvedeno v předpisech přijatých na základě článku 141 nebo které v nich sice uvedeno je, avšak nesplňuje všechny podmínky k propuštění do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla.

2. Seznam zboží, u kterého nelze uplatnit režim dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 143

1. Dovozní clo, které má být zapláceno u zboží propuštěného do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, činí za každý byt jen započatý měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do tohoto režimu, 3 % z úhrnné výše cla, které by mělo být zapláceno za uvedené zboží, kdyby v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

2. Částka vyměřeného dovozního cla nesmí být vyšší než částka cla, která by byla vyměřena, kdyby dané zboží bylo v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití propuštěno do volného oběhu, přičemž se nepřihlíží k případnému úroku.

3. Možnost převodu práv a povinností, které vzniknou při režimu dočasného použití podle čl. 90 neznamená, že by pro každé rozhodné období použití musela být použita stejná úprava osvobození od dovozního cla.

4. Pokud je převod práv a povinností podle odstavce 3 s částečným osvobozením od dovozního cla uskutečněn mezi dvěma

držiteli režimu během téhož měsíce, je první držitel povinen zaplatit dlužnou částku dovozního cla za celý měsíc.

Článek 144

1. Vznikl-li celní dluh u dovozového zboží, vyměří se tento dluh na základě podkladů pro vyměrování cel platných pro toto zboží v době přijetí celního prohlášení s návrhem na jeho propuštění do režimu dočasného použití. Avšak pokud tak stanoví článek 141, vyměří se dluh na základě podkladů pro vyměrování cel platných pro dotyčné zboží v okamžiku uvedeném v článku 214.

2. Vznikl-li celní dluh u zboží propuštěného do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla z jiných důvodů, než je propuštění zboží do tohoto režimu, rovná se výše tohoto dluhu rozdílu mezi clem vypočteným podle odstavce 1 a clem splatným podle článku 143.

G. Pasivní zušlechťovací styk

I. Obecná ustanovení

Článek 145

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení článků 154 až 159 a článku 123 týkající se systému prosté výměny, umožňuje režim pasivního zušlechťovacího styku, aby zboží Společenství bylo dočasně vyvezeno z celního území Společenství za účelem podrobení zušlechťovacím operacím a aby výrobky vzniklé z těchto operací byly propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Na dočasný vývoz zboží Společenství se vztahují vývozní clo, obchodněpolitická opatření a další formality spojené s výstupem zboží Společenství z celního území Společenství.

3. Následujícími výrazy se rozumí:

- a) „dočasně vyváženým zbožím“ zboží, které bylo propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku;
- b) „zušlechťovacími operacemi“ operace uvedené v čl. 114 odst. 2 písm. c) první, druhé a třetí odrážce;
- c) „zušlechtěnými výrobky“ všechny produkty, které jsou výsledkem zušlechťovacích operací;
- d) „výtěžností“ množství nebo procentní podíl zušlechtěných výrobků získaných zušlechtěním určitého množství dočasně vyváženého zboží.

Článek 146

1. Do režimu pasivního zušlechťovacího styku nelze propustit zboží Společenství,

- jehož vývoz zakládá nárok na vrácení nebo prominutí dovozního cla,
- které bylo před vývozem propuštěno do volného oběhu s úplným osvobozením od dovozního cla z důvodu jeho zvláštního užití, jestliže podmínky pro osvobození stále trvají,
- jehož vývoz zakládá nárok na vývozní náhradu nebo na základě jehož vývozu mu je přiznávána jiná finanční výhoda v rámci společné zemědělské politiky.

2. Postupem projednávání ve výboru však lze stanovit odchylky od odst. 1 druhé odrážky.

II. Udělení povolení

Článek 147

1. Povolení k propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku se udílí na žádost osoby, která nechává provádět zušlechťovací operace.

2. Odchylně od odstavce 1 lze jiné osobě udělit povolení využít režimu pasivního zušlechťovacího styku u zboží pocházejícího ze Společenství ve smyslu hlavy II kapitoly 2 části 1, jestliže zušlechťovací operace spočívá ve spojení tohoto zboží se zbožím vyrobeným nebo získaným mimo Společenství a dovezeným jako zušlechtěné výrobky za předpokladu, že uplatnění tohoto režimu napomáhá odbytu vyváženého zboží, aniž by byly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy producentů stejného nebo podobného zboží ve Společenství, jako jsou dovážené zušlechtěné výrobky.

Případy a pravidla použití prvního pododstavce se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 148

Povolení může být uděleno pouze

- a) osobám usazeným ve Společenství;
- b) lze-li zjistit, že zušlechtěné výrobky jsou výsledkem užití dočasně vyváženého zboží.

Případy a podmínky, kdy lze uplatnit odchylky od tohoto písmene, a podmínky, za nichž se tyto odchylky uplatní, se stanoví postupem projednávání ve výboru;

- c) nehrozí-li, že povolení k využití režimu pasivního zušlechťovacího styku vážně poškodí zásadní zájmy zpracovatelů ve Společenství (hospodářské podmínky).

III. Provádění režimu

Článek 149

1. Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechťené výrobky dovezeny zpět na celní území Společenství. Na náležitě odůvodněnou žádost držitele povolení mohou tuto lhůtu prodloužit.

2. Celní orgány stanoví buď výtěžnost operace, nebo případně způsob, jak ji určit.

Článek 150

1. Úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla uvedené v čl. 151 odst. 1 se přiznává pouze tehdy, jsou-li zušlechťené výrobky uvedeny v celním prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu jménem nebo na účet

- a) držitele povolení, nebo
b) jiné osoby usazené ve Společenství, souhlasí-li s tím držitel povolení a jsou-li splněny podmínky pro toto povolení.

2. Úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla podle článku 151 se nepřiznává tehdy, není-li splněna některá z podmínek nebo povinností vztahujících se k režimu pasivního zušlechťovacího styku, pokud není zjištěno, že toto nesplnění nemá skutečný vliv na správné provádění tohoto režimu.

Článek 151

1. Úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla podle článku 145 spočívá v tom, že se od částky dovozního cla na zušlechťené výrobky propuštěné do volného oběhu odečte částka dovozního cla, které by bylo ke stejnému dni použitelné na dočasně vyvážené zboží v případě, že by bylo dovezeno na celní území Společenství ze země, v níž byla provedena zušlechťovací operace nebo poslední zušlechťovací operace.

2. Částka, která má být odečtena podle odstavce 1, se vypočte podle množství a povahy dotyčného zboží v den přijetí celního prohlášení s návrhem na jeho propuštění do režimu pasivního zušlechťovacího styku a na základě ostatních podkladů pro

vyměrování cel platných pro toto zboží ke dni přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění zušlechťených výrobků do volného oběhu.

Hodnotou dočasně vyváženého zboží je hodnota, která se bere u tohoto zboží v úvahu při stanovení celní hodnoty zušlechťených výrobků podle čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu i), nebo nemůže-li být hodnota tímto způsobem určena, rozdíl mezi celní hodnotou zušlechťených výrobků a náklady na zušlechťení stanovenými přiměřenými metodami.

Nicméně,

- k některým poplatkům stanoveným postupem projednávání ve výboru se při výpočtu výše odpočtu nepřihlédne,
- jestliže bylo dočasně vyvážené zboží před propuštěním do režimu pasivního zušlechťovacího styku propuštěno do volného oběhu se sníženou sazbou z důvodu jejich použití ke zvláštním účelům a podmínky pro udělení snížené sazby trvají, je částkou, která se má odečíst, částka skutečně vyměřeného dovozního cla při propuštění tohoto zboží do volného oběhu.

3. Může-li být na dočasně vyvážené zboží při propuštění do volného oběhu uplatněna snížená nebo nulová sazba v důsledku jeho zvláštního použití, přihlédne se k této sazbě za předpokladu, že zboží bylo podrobeno operacím odpovídajícím tomuto použití v zemi, kde byla uskutečněna zušlechťovací operace nebo poslední zušlechťovatelská operace.

4. Vztahuje-li se na zušlechťené výrobky preferenční sazební opatření ve smyslu čl. 20 odst. 3 písm. d) nebo e) a toto opatření existuje pro zboží stejného sazebního zařazení, jako má dočasně vyvážené zboží, použije se pro stanovení částky, která má být odečtena podle odstavce 1, sazba dovozního cla, která by byla použita, kdyby dočasně vyvážené zboží splňovalo podmínky, za nichž lze toto preferenční sazební opatření uplatnit.

5. Tímto článkem není dotčeno použití předpisů již přijatých nebo těch, která budou přijata, v souvislosti s obchodem mezi Společenstvím a třetími zeměmi, které stanoví osvobození od dovozního cla u některých zušlechťených výrobků.

Článek 152

1. Je-li účelem zušlechťovací operace oprava dočasně vyváženého zboží, je toto zboží při propuštění do volného oběhu úplně osvobozeno od dovozního cla, prokáže-li se náležitě celním orgánům, že zboží bylo opraveno bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku výrobní vady.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na případy, kdy vada zboží byla vzata v úvahu již při jeho propuštění do volného oběhu.

Článek 153

Je-li účelem zušlechťovací operace oprava dočasně vyváženého zboží a tato oprava je provedena za úplatu, přizná se částečné osvobození od dovozního cla podle článku 145 tím způsobem, že částka cla se určí na základě podkladů pro vyměrování cel vztahujících se ke zušlechťeným výrobkům ke dni přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění těchto výrobků do volného oběhu s tím, že za celní hodnotu se považuje částka rovnající se nákladům na opravu, za předpokladu že tyto náklady představují jedinou úhradu držitele povolení a nejsou ovlivněny spojením mezi držitelem povolení a osobou, která opravu provedla.

IV. Pasivní zušlechťovací styk s použitím systému prosté výměny

Článek 154

1. Za podmínek stanovených v tomto pododdílu IV, které se použijí spolu s předchozími ustanoveními, umožňuje systém prosté výměny, aby dovezený výrobek (dále jen „náhradní výrobek“) nahradil zušlechťený výrobek.

2. Celní orgány povolí použití systému prosté výměny, je-li předmětem zušlechťovací operace oprava zboží Společenství, které není předmětem společné zemědělské politiky ani se na ně nevztahují zvláštní režimy pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů.

3. Aniž je dotčen článek 159, použijí se ustanovení, která se vztahují na zušlechťené výrobky, rovněž na náhradní výrobky.

4. Celní orgány povolí za podmínek, které samy stanoví, dovoz náhradních výrobků ještě před dočasným vývozem zboží (předčasný dovoz).

V případě předčasného dovozu náhradních výrobků musí být poskytnuta jistota ve výši částky dovozního cla.

Článek 155

1. Náhradní výrobky musí mít stejné sazební zařazení, stejnou obchodní jakost a stejnou technickou charakteristiku, jaké by mělo dočasně vyvážené zboží, kdyby bylo podrobeno dotyčné opravě.

2. Bylo-li dočasně vyvážené zboží před vývozem používáno, musí být náhradní výrobky také použité a nesmí být novými výrobky.

Byly-li však náhradní výrobky dodány zdarma v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku

výrobní vady, mohou celní orgány povolit odchylku od tohoto pravidla.

Článek 156

Prostá výměna může být povolena pouze tehdy, je-li možné ověřit, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 155.

Článek 157

1. Při předčasném dovozu musí být dočasně vyvážené zboží vyvezeno ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy celní orgány přijmou celní prohlášení s návrhem na propuštění náhradních výrobků do volného oběhu.

2. Pokud to však mimořádné okolnosti odůvodňují, mohou celní orgány na žádost zúčastněné osoby lhůtu uvedenou v odstavci 1 přiměřeně prodloužit.

Článek 158

Postupuje-li se při předčasném dovozu podle článku 151, stanoví se výše odpočtu podle podkladů pro vyměrování cel vztahujících se na dočasně vyvážené zboží ke dni přijetí celního prohlášení s návrhem na jeho propuštění do režimu.

Článek 159

V rámci prosté výměny se nepoužijí čl. 147 odst. 2 a čl. 148 písm. b).

V. Jiná ustanovení

Článek 160

Postupy stanovené pro režim pasivního zušlechťovacího styku se vztahují rovněž na provádění nesazebních opatření společné obchodní politiky.

Oddíl 4

Vývoz

Článek 161

1. Režim vývozu umožňuje, aby zboží Společenství opustilo celní území Společenství.

Vývoz zahrnuje uplatnění výstupních formalit pro dané zboží včetně obchodněpolitických opatření a případného vybrání vývozního cla.

2. S výjimkou zboží propuštěného do režimu pasivního zušlechťovacího styku nebo do tranzitního režimu podle článku 163 a aniž je dotčen článek 164, musí být veškeré zboží Společenství, které má být vyvezeno, propuštěno do režimu vývozu.

3. Zboží odesílané na ostrov Helgoland se nepovažuje za vyvážené z celního území Společenství.

4. Případy, kdy zboží opouštějící celní území Společenství nepodléhá vývoznímu prohlášení, a podmínky s tím spojené se stanoví postupem projednávání ve výboru.

5. Vývozní prohlášení se podává celnímu úřadu, který je příslušný ke kontrole místa, kde je vývozce usazen nebo kde se zboží balí nebo nakládá k vývozu. Odchyly od tohoto pravidla se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 162

Zboží se propustí k vývozu s podmínkou, že opustí celní území Společenství ve stejném stavu, v jakém se nacházelo v okamžiku přijetí vývozního prohlášení.

Oddíl 5

Vnitřní tranzit

Článek 163

1. Režim vnitřního tranzitu umožňuje přepravu zboží Společenství za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 4 mezi dvěma místy nacházejícími se na celním území Společenství přes území třetí země beze změny jeho celního statusu. Tím není dotčen čl. 91 odst. 1 písm. b).

2. Přeprava podle odstavce 1 se uskutečňuje

- a) v režimu vnitřního tranzitu Společenství, je-li tato možnost upravena v mezinárodní dohodě;
- b) na podkladě karnetu TIR (Úmluva TIR);
- c) na podkladě karnetu ATA (Úmluva ATA) používaného jako tranzitní doklad;
- d) na podkladě Rýnského manifestu (článek 9 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně);

e) na podkladě tiskopisu 302 v rámci Úmluvy mezi účastníky Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951;

f) poštou (včetně balíkové pošty).

3. V případě uvedeném v odst. 2 písm. a) se články 92, 94, 95, 96 a 97 použijí přiměřeně.

4. V případech uvedených v odst. 2 písm. b) až f) si zboží zachová svůj celní status pouze tehdy, je-li tento status určen za podmínky a ve formě stanovené v předpisech přijatých postupem projednávání ve výboru.

Článek 164

Podmínky, za nichž může být zboží Společenství přepravováno mezi dvěma místy nacházejícími se na celním území Společenství a dočasně též mimo toto území bez změny svého celního statusu, aniž by podléhalo některému celnímu režimu, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 165

Režim vnitřního tranzitu Společenství se uplatní rovněž tehdy, stanoví-li tak výslovně některý právní předpis Společenství.

KAPITOLA 3

JINÉ TYPY CELNĚ SCHVÁLENÉHO URČENÍ

Oddíl 1

Svobodná pásma a svobodné sklady

A. Obecná ustanovení

Článek 166

Svobodná pásma a svobodné sklady jsou částí celního území nebo prostory umístěné na tomto území oddělené od ostatního celního území, ve kterých

- a) se má pro účely uplatňování dovozního cla a obchodně-politických opatření za to, že se zboží, které není zbožím Společenství, nenachází na celním území Společenství, pokud nebylo propuštěno do volného oběhu ani jiného celního režimu, užito ani spotřebováno za podmínek jiných než stanovených celními předpisy;
- b) se na zboží Společenství, u kterého tak stanoví zvláštní předpisy Společenství, vztahují v důsledku jeho umístění

ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu opatření, která jsou obvykle spojena s vývozem zboží.

vyžaduje zvláštní zařízení, bylo umístěno pouze v prostorách k tomu zvlášť vybavených.

Článek 167

1. Členské státy mohou prohlásit některé části celního území Společenství za svobodná pásma nebo povolit zřízení svobodných skladů.
2. Členské státy určí zeměpisné vymezení každého pásma. Prostory, které mají být svobodnými sklady, musí být schváleny členskými státy.
3. Svobodná pásma musí být ohrazena. Členské státy určí vstupy do každého svobodného pásma a svobodného skladu a výstupy z nich.
4. Ke stavbě budov ve svobodném pásmu je zapotřebí předchozího povolení celních orgánů.

Článek 168

1. Obvod a vstupní a výstupní místa svobodného pásma a svobodného skladu jsou pod dohledem celních orgánů.
2. Osoby a dopravní prostředky vstupující do svobodného pásma nebo svobodného skladu nebo vystupující z nich mohou být podrobeny celní kontrole.
3. Přístup do svobodného pásma nebo svobodného skladu může být odepřen osobám, které neskytají veškeré nezbytné záruky dodržování ustanovení tohoto kodexu.
4. Celní orgány jsou oprávněny kontrolovat zboží, které vstupuje do svobodného pásma nebo svobodného skladu, nachází se v nich nebo je opouští. K umožnění této kontroly musí být celním orgánům předložena kopie dopravního dokladu doprovázejícího zboží při jeho vstupu nebo výstupu nebo musí být uschována pro potřeby celních orgánů u osoby jimi určené k tomuto účelu. Je-li tato kontrola požadována, musí být zboží celním orgánům zpřístupněno.

B. Umísťování zboží ve svobodných pásmech a svobodných skladech

Článek 169

Ve svobodném pásmu nebo ve svobodném skladu může být umístěno zboží Společenství i zboží, které není zbožím Společenství.

Celní orgány však mohou požadovat, aby nebezpečné zboží nebo zboží, které může znehodnotit jiné zboží nebo z jiného důvodu

Článek 170

1. Aniž je dotčen čl. 168 odst. 4, nemusí být zboží vstupující do svobodného pásma nebo svobodného skladu předloženo celním orgánům a nemusí být podáno celní prohlášení.
2. Zboží musí být předloženo celním orgánům a podrobeno předepsaným celním formalitám pouze tehdy, jestliže
 - a) bylo propuštěno do režimu, který byl ukončen umístěním zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu; umožňuje-li však daný režim zproštění povinnosti předložit zboží, jeho předložení se nevyžaduje;
 - b) je umístěno do svobodného pásma nebo svobodného skladu na základě rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla;
 - c) se na ně vztahují opatření uvedená v čl. 166 písm. b).
3. Celní orgány mohou požadovat, aby zboží podléhající vývoznímu clu nebo jiným vývozním opatřením bylo oznámeno celnímu útvaru.
4. Na žádost zúčastněné osoby celní orgány potvrdí, že zboží umístěné ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu je zbožím Společenství nebo zbožím, které není zbožím Společenství.

C. Provoz svobodných pásem a svobodných skladů

Článek 171

1. Doba pobytu zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu není omezena.
2. Pro některé zboží uvedené v čl. 166 písm. b), které je předmětem společné zemědělské politiky, lze stanovit postupem projednávání ve výboru zvláštní lhůty.

Článek 172

1. Za podmínek stanovených tímto kodexem je ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu povolena jakákoliv průmyslová či obchodní činnost nebo poskytování služeb. Provozování těchto činností a poskytování služeb musí být předem oznámeno celním orgánům.
2. S ohledem na povahu daného zboží nebo potřeby celního dohledu mohou celní orgány určité činnosti uvedené v odstavci 1

ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu zakázat nebo omezit.

3. Celní orgány mohou zakázat výkon činnosti ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu osobám, které neskytají nezbytné záruky dodržování ustanovení tohoto kodexu.

Článek 173

Zboží, které není zbožím Společenství, umístěné do svobodného pásma nebo svobodného skladu lze po dobu pobytu ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu

- a) propustit do volného oběhu za podmínek stanovených tímto režimem a článkem 178;
- b) bez povolení podrobit obvyklým formám manipulace uvedeným v čl. 109 odst. 1;
- c) propustit do režimu aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených tímto režimem.

Hospodářské podmínky se však nevztahují na zušlechťovací operace na území starého svobodného přístavu Hamburku a ve svobodných pásmech Kanárských ostrovů, Azor, Madeiry a zámořských departementů.

Jestliže se však v případě starého svobodného přístavu Hamburku stane, že budou v důsledku této odchylky dotčeny podmínky hospodářské soutěže ve Společenství v určitém hospodářském odvětví, rozhodne Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise, že se hospodářské podmínky vztahují i na odpovídající hospodářskou činnost na území starého svobodného přístavu Hamburku;

- d) propustit do režimu přepracování pod celním dohledem za podmínek stanovených tímto režimem;
- e) propustit do režimu dočasného použití za podmínek stanovených tímto režimem;
- f) přenechat v souladu s článkem 182;
- g) zničit za předpokladu, že zúčastněná osoba poskytne celním orgánům veškeré informace, které považují za potřebné.

Je-li zboží propuštěno do některého z režimů uvedených v odst. 1 písm. c), d) nebo e), mohou členské státy upravit stanovená kontrolní opatření v míře nezbytné k tomu, aby bylo přihlédnuto k provozním podmínkám a podmínkám celního dohledu ve svobodných pásmech a svobodných skladech.

Článek 174

Zboží Společenství uvedené v čl. 166 písm. b), které je předmětem společné zemědělské politiky, může být podrobeno pouze

takovým formám manipulace, které jsou pro toto zboží stanoveny v souladu s čl. 109 odst. 2. Tyto manipulace mohou být prováděny bez povolení.

Článek 175

1. Pokud se nepoužijí články 173 a 174, nesmí být zboží, které není zbožím Společenství, ani zboží Společenství uvedené v čl. 166 písm. b) ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu spotřebováno ani použito.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se zásobování plavidel, u nichž to daný režim dovoluje, odstavec 1 nevylučuje použití nebo spotřebování zboží, jehož propuštění do režimu volného oběhu nebo dočasného použití by nepodléhalo uplatnění dovozního cla, opatření v rámci společné zemědělské politiky ani obchodněpolitických opatření. V tom případě se nepožaduje celní prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu nebo dočasného použití.

Toto prohlášení je však nutno podat, jestliže se má toto zboží započítat na kvótu nebo strop.

Článek 176

1. Všechny osoby, které ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu provádějí činnost zahrnující skladování, zpracování nebo opracování nebo prodej či nákup zboží, jsou povinny vést evidenci zboží ve formě stanovené celními orgány. Zboží musí být zaneseno do této evidence od okamžiku dodání do prostor patřících této osobě. Evidence zboží musí celním orgánům umožnit ztotožnění zboží a musí zaznamenávat jeho pohyb.

2. V případě přemístění zboží uvnitř svobodného pásma musí být doklady vztahující se k tomuto přemístění uschovány pro potřebu celních orgánů. Krátkodobé skladování zboží prováděné v souvislosti s přemístěním se považuje za součást přemístění.

D. Odchod zboží ze svobodných pásma a svobodných skladů

Článek 177

Nestanoví-li zvláštní celní předpisy jinak, může být zboží opouštějící svobodné pásmo nebo svobodný sklad

- vyvezeno nebo zpětně vyvezeno z celního území Společenství nebo
- dodáno do jiné části celního území Společenství.

Ustanovení hlavy III, s výjimkou článků 48 až 53, pokud se týče zboží Společenství, se vztahují na zboží dodané do jiné části území Společenství s výjimkou případu, kdy zboží neopouští svobodné pásmo po moři nebo vzdušnou cestou, aniž by předtím

bylo propuštěno do tranzitního režimu nebo jiného celního režimu.

Článek 178

1. Vznikl-li u zboží, které není zbožím Společenství, celní dluh a celní hodnota tohoto zboží se zakládá na ceně, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená a v níž jsou zahrnuty náklady na skladování nebo uchovávání tohoto zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu, nejsou tyto náklady do celní hodnoty zahrnuty, jsou-li zřetelně vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená.

2. Jestliže bylo zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu podrobeno obvyklým formám manipulace ve smyslu čl. 109 odst. 1, přihlédne se na žádost deklaranta za předpokladu, že formy manipulace byly povoleny podle odstavce 3 uvedeného článku, při vyměření dovozního cla ke druhu zboží, celní hodnotě a množství, ke kterým by se u daného zboží přihlíželo v okamžiku uvedeném v článku 214, kdyby tyto manipulace nebyly provedeny. Odchytky od tohoto ustanovení však lze stanovit postupem projednávání ve výboru.

Článek 179

1. Zboží Společenství uvedenému v čl. 166 písm. b), které je předmětem společné zemědělské politiky a které je umístěno ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu, musí být přiděleno některé určení stanovené předpisy, na základě kterých se na toto zboží v důsledku jeho umístění do svobodného pásma nebo svobodného skladu vztahují opatření, která jsou obvykle spojena s jeho vývozem.

2. Jestliže je toto zboží vráceno do jiné části celního území Společenství nebo jestliže ve lhůtě uvedené v čl. 171 odst. 2 nebyla podána žádost o přidělení určení uvedeného v odstavci 1, přijmou celní orgány opatření stanovená příslušnými zvláštními předpisy pro případy nedodržení přiděleného určení.

Článek 180

1. Jestliže bylo zboží dodáno nebo vráceno do jiné části celního území Společenství nebo propuštěno do některého celního režimu, může být potvrzení uvedené v čl. 170 odst. 4 použito k prokázání skutečnosti, že se jedná o zboží Společenství nebo o zboží, které není zbožím Společenství.

2. Jestliže není prokázáno potvrzením nebo jinými prostředky, že se jedná o zboží Společenství nebo o zboží, které není zbožím Společenství, pokládá se zboží

- pro účely uplatnění vývozního cla a vývozních licencí nebo obchodněpolitických opatření při vývozu za zboží Společenství,
- v ostatních případech za zboží, které není zbožím Společenství.

Článek 181

Celní orgány se ujistí o tom, že při vývozu nebo zpětném vývozu zboží ze svobodného pásma nebo svobodného skladu jsou dodržovány právní předpisy upravující vývoz nebo zpětný vývoz zboží.

Oddíl 2

Zpětný vývoz, zničení a přenechání zboží

Článek 182

1. Zboží, které není zbožím Společenství, lze

- vyvézt zpět z celního území Společenství,
- zničit,
- přenechat ve prospěch státu, pokud to vnitrostátní právní předpisy umožňují.

2. Zpětný vývoz případně podléhá formalitám stanoveným pro opouštějící zboží včetně obchodněpolitických opatření.

Případy, kdy lze zboží, které není zbožím Společenství, propustit do režimu s podmíněným osvobozením od cla se zřetelem na neuplatnění obchodněpolitických opatření při vývozu, mohou být stanoveny postupem projednávání ve výboru.

3. Zpětný vývoz nebo zničení zboží musí být celním orgánům předem oznámeno. Pokud tak stanoví formality nebo opatření podle odst. 2 prvního pododstavce, celní orgány zpětný vývoz zakážou. Má-li být zpětně vyvezeno zboží propuštěné do celního režimu s hospodářským účinkem po dobu, kdy se nachází na celním území Společenství, je nutno podat celní prohlášení ve smyslu článků 59 až 78. V tomto případě se použije čl. 161 odst. 4 a 5.

Přenechání zboží probíhá v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

4. Ze zničení zboží nebo jeho přenechání nesmí státu vzniknout žádné výlohy.

5. Odpadu a zbytkům případně vzniklým při zničení zboží musí být přiděleno celně schválené určení stanovené pro zboží, které není zbožím Společenství.

Toto zboží zůstane pod celním dohledem do okamžiku stanoveného v čl. 37 odst. 2.

HLAVA V

ZBOŽÍ OPOUŠTĚJÍCÍ CELNÍ ÚZEMÍ SPOLEČENSTVÍ

Článek 183

Zboží opouštějící celní území Společenství podléhá celnímu dohledu. Celní orgány je mohou kontrolovat v souladu s platnými předpisy. Toto zboží musí případně opustit toto území cestou, kterou určí celní orgány, a postupem stanoveným těmito orgány.

HLAVA VI

VÝSADNÍ OPERACE

KAPITOLA 1

OSVOBOZENÍ OD CLA

Článek 184

Rada stanoví na návrh Komise kvalifikovanou většinou případy, kdy lze s ohledem na zvláštní okolnosti udělit osvobození od dovozního nebo vývozního cla u zboží, které je propouštěno do volného oběhu nebo vyváženo.

KAPITOLA 2

VRÁCENÉ ZBOŽÍ

Článek 185

1. Zboží Společenství, které bylo po vývozu z celního území Společenství vráceno na toto území a propuštěno do volného oběhu ve lhůtě tří let, je na žádost zúčastněné osoby osvobozeno od dovozního cla.

Nicméně,

- tuto tříletou lhůtu lze prodloužit, pokud to zvláštní okolnosti odůvodňují,
- bylo-li vrácené zboží před vývozem z celního území Společenství propuštěno do volného oběhu s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla z důvodu jejich použití ke zvláštním účelům, přizná se osvobození od dovozního cla uvedené v odstavci 1 pouze tehdy, je-li toto zboží opět dovezeno k těmtož použití.

Nemá-li být vrácené zboží dovezeno k těmtož použití, sníží se vyměřená částka dovozního cla o případně vybranou částku

cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyplývající z propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.

2. Osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 se nepřizná, jestliže

- a) zboží bylo vyvezeno z celního území Společenství v režimu pasivního zušlechťovacího styku, s výjimkou případů, kdy je vráceno ve stavu, v jakém bylo vyvezeno;
- b) se na zboží vztahuje opatření Společenství spojené s vývozem do třetí země. Okolnosti a podmínky, za nichž se lze od tohoto ustanovení odchýlit, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 186

Osvobození od dovozního cla podle článku 185 se poskytuje pouze tehdy, je-li zboží dovezeno zpět ve stavu, v němž bylo vyvezeno. Okolnosti a podmínky, za kterých se lze od této podmínky odchýlit, se stanoví postupem projednávání ve výboru.

Článek 187

Články 185 a 186 se použijí přiměřeně na zušlechtěné výrobky, které byly původně vyvezeny nebo zpětně vyvezeny poté, co byly propuštěny do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

Dovozní clo dlužné ze zákona se vyměří podle pravidel uplatňovaných v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku, přičemž se za den propuštění do volného oběhu považuje den zpětného vývozu zušlechtěných výrobků.

KAPITOLA 3

**PRODUKTY MOŘSKÉHO RYBOLOVU A JINÉ PRODUKTY
ZÍSKANÉ Z MOŘE**

Článek 188

Aniž je dotčen čl. 23 odst. 2 písm. f), jsou následující produkty osvobozeny od dovozního cla při svém propuštění do volného oběhu:

a) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z pobřežních vod třetí země loděmi registrovanými nebo přihlášenými v některém členském státě a plujícími pod vlajkou tohoto státu;

b) výrobky, které byly vyrobeny z produktů uvedených v písmenu a) na palubě výrobních plavidel splňujících podmínky stanovené v písmenu a).

HLAVA VII

CELNÍ DLUH

KAPITOLA 1

ZAJIŠTĚNÍ CELNÍHO DLUHU

Článek 189

1. Pokud celní orgány v souladu s celními předpisy vyžadují poskytnutí jistoty k zajištění úhrady celního dluhu, musí ji poskytnout dlužník nebo osoba, která by se jím mohla stát.

2. Celní orgány mohou požadovat na jeden celní dluh pouze poskytnutí jedné jistoty.

Je-li jistota poskytnuta v rámci celního režimu, jehož lze použít pro určité zboží ve více členských státech, platí tato jistota, jak ji upravují předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru, ve všech těchto členských státech.

3. Celní orgány mohou povolit, aby jistotu poskytla jiná osoba než ta, od níž se jistota požaduje.

4. Je-li dlužníkem nebo osobou, která by se jím mohla stát, státní orgán, jistota se nevyžaduje.

5. Celní orgány nemusí požadovat poskytnutí jistoty, jestliže částka, která má být zajištěna, nepřesahuje 500 ECU.

Článek 190

1. Stanoví-li celní předpisy, že poskytnutí jistoty není povinné, mohou celní orgány požadovat poskytnutí jistoty, mají-li za to, že není zaručeno, že celní dluh, který vznikl nebo který by mohl vzniknout, bude ve stanovené lhůtě určitě uhrazen.

Nepožaduje-li se jistota podle prvního pododstavce, mohou i přesto celní orgány požadovat od osoby uvedené v čl. 189 odst. 1, aby se zavázala, že splní závazky, jež je povinna ze zákona splnit.

2. Jistotu uvedenou v odst. 1 prvním pododstavci lze požadovat

— v okamžiku použití předpisů, které stanoví možnost požadovat poskytnutí této jistoty, nebo

— kdykoliv poté, jakmile celní orgány zjistí, že není zaručeno, že celní dluh, který vznikl nebo který by mohl vzniknout, bude ve stanovené lhůtě určitě uhrazen.

Článek 191

Na žádost osoby uvedené v čl. 189 odst. 1 nebo 3 povolí celní orgány poskytnutí souborné jistoty ke krytí více operací, u nichž vznikl nebo by mohl vzniknout celní dluh.

Článek 192

1. Stanoví-li celní předpisy povinné poskytnutí jistoty, vyměří celní orgány tuto jistotu ve výši, která se rovná

— přesné výši daného celního dluhu nebo dluhů, jestliže lze tuto výši bezpečně určit v době, kdy je jistota požadována,

— celními orgány odhadnuté nejvyšší možné výši daného celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout, v ostatních případech.

Je-li pro celní dluh, jehož výše se mění v čase, poskytnuta souborná jistota, vyměří se jistota ve výši, která umožňuje, aby byla výše celního dluhu vždy pokryta.

2. Stanoví-li celní předpisy, že poskytnutí jistoty není povinné, a celní orgány tuto jistotu vyžadují, vyměří výši jistoty tak, aby nepřesahovala výši uvedenou v odstavci 1.

3. Okolnosti a podmínky, za nichž lze poskytovat paušální jistotu, lze stanovit postupem projednávání ve výboru.

Článek 193

Jistota může být poskytnuta

- složením hotovosti nebo
- stanovením ručitele.

Článek 194

1. Hotovost se skládá ve měně členského státu, ve kterém se jistota požaduje.

Za rovnocenný způsob jako složení hotovosti se považuje

- předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno institucí, na kterou je vystaven, způsobem přijatelným pro celní orgány,
- předložení jakéhokoli jiného dokladu uznaného celními orgány jako platební prostředek.

2. Složení hotovosti nebo rovnocenný způsob poskytnutí jistoty se provádí podle předpisů členského státu, ve kterém je jistota požadována.

Článek 195

Ručitel se písemně zaváže, že společně a nerozdílně s dlužníkem splní zaručenou výši celního dluhu při jeho splatnosti.

Ručitelem je třetí osoba usazená ve Společenství, kterou schválí celní orgány členského státu.

Celní orgány mohou odmítnout schválit navrhovaného ručitele, pokud dle jejich názoru není schopen zaručit, že celní dluh bude určitě uhrazen ve stanovené lhůtě.

Článek 196

Osoba, která je povinna poskytnout jistotu, si může vybrat, kterým ze způsobů uvedených v článku 193 jistotu poskytne.

Celní orgány však mohou odmítnout navržený způsob poskytnutí jistoty, není-li slučitelný s řádným prováděním daného celního režimu. Totéž platí pro navrhovanou jistotu. Celní orgány mohou požadovat, aby byl zvolený způsob poskytnutí jistoty zachován po určitou dobu.

Článek 197

1. Pokud to umožňují předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru, mohou celní orgány přijmout jiné způsoby poskytnutí jistoty než způsoby uvedené v článku 193, skýtají-li rovnocennou záruku, že celní dluh bude zaplacen.

Celní orgány odmítnou poskytnutí jistoty navrhované dlužníkem, pokud dle jejich názoru není schopno zaručit, že celní dluh bude určitě uhrazen.

2. S výhradou podle odst. 1 druhého pododstavce mohou celní orgány přijmout složení hotovosti i bez splnění podmínek stanovených v čl. 194 odst. 1.

Článek 198

Zjistí-li celní orgány, že poskytnutá jistota nezaručuje nebo nadále nezaručuje, že celní dluh bude určitě a zcela uhrazen ve stanovené lhůtě, budou vyžadovat, aby osoba uvedená v čl. 189 odst. 1 podle svého uvážení poskytla doplňující jistotu nebo nahradila původní jistotu novou.

Článek 199

1. Jistotu nelze uvolnit, dokud celní dluh, pro nějž byla poskytnuta, nezanikne nebo dokud by mohl ještě vzniknout. Jakmile celní dluh zanikne nebo již nemůže vzniknout, jistota musí být ihned uvolněna.

2. Zanikl-li celní dluh částečně nebo může vzniknout už jen pro část zajištěné částky, uvolní se na žádost zúčastněné osoby odpovídající část jistoty, pokud částka, o kterou se jedná, takový krok odpodstatňuje.

Článek 200

Postupem projednávání ve výboru lze případně přijmout ustanovení odchylná od této kapitoly, aby se přihlédlo k mezinárodním smlouvám.

KAPITOLA 2

VZNIK CELNÍHO DLUHU

Článek 201

1. Celní dluh při dovozu vzniká

- a) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do volného oběhu, nebo

b) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clo do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Celní dluh vzniká okamžikem přijetí celního prohlášení.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, jejíž jménem se celní prohlášení činí.

Je-li celní prohlášení s návrhem na propuštění do některého z režimů uvedených v odstavci 1 učiněno na podkladě údajů, v jejichž důsledku nebyly clo splatné v souladu s právními předpisy nebo jeho část vybrány, může být každá osoba, která poskytla údaje k sestavení prohlášení a která si byla nebo měla být vědoma, že údaje nejsou pravdivé, rovněž považována za dlužníka v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.

Článek 202

1. Celní dluh při dovozu vzniká

a) protiprávním vstupem zboží podléhajícího dovoznímu clo na celní území Společenství, nebo

b) protiprávním přemístěním takového zboží umístěného do svobodného pásma nebo svobodného skladu do jiné části celního území Společenství.

Pro účely tohoto článku se protiprávním vstupem rozumí jakýkoliv vstup zboží v rozporu s články 38 až 41 a čl. 177 druhou odrážkou.

2. Celní dluh vzniká okamžikem protiprávního vstupu zboží.

3. Dlužníky jsou

— osoba, která protiprávní vstup zboží uskutečnila,

— každá osoba, která se zúčastnila protiprávního vstupu zboží a byla nebo měla si být vědoma, že tento vstup je protiprávní,

— každá osoba, která dotyčné zboží získala nebo držela a která si byla nebo měla být vědoma v době získání nebo přijetí zboží, že vstoupilo protiprávně.

Článek 203

1. Celní dluh při dovozu zboží vzniká

— odnětím zboží podléhajícího dovoznímu clo celnímu dohledu.

2. Celní dluh vzniká okamžikem, kdy je zboží odňato celnímu dohledu.

3. Dlužníky jsou

— osoba, která zboží odňala celnímu dohledu,

— každá osoba, která se tohoto odnětí zúčastnila a byla nebo měla si být vědoma, že zboží je odnímáno celnímu dohledu,

— každá osoba, která získala nebo držela dotyčné zboží a v okamžiku získání nebo přijetí zboží si byla nebo měla být vědoma, že zboží bylo odňato celnímu dohledu,

— případně také osoba, která má plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží nebo z použití celního režimu, do kterého bylo zboží propuštěno.

Článek 204

1. Celní dluh při dovozu zboží vzniká

a) nesplněním některé povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží, které podléhá dovoznímu clo, nebo z použití z celního režimu, do něž bylo toto zboží propuštěno, nebo

b) nedodržěním některé podmínky stanovené pro propuštění zboží do daného režimu nebo pro udělení snížené nebo nulové sazby dovozního cla z důvodu použití zboží ke zvláštním účelům,

v jiných případech, než jsou uvedeny v článku 203, pokud se nezjistí, že tyto nedostatky nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo daného celního režimu.

2. Celní dluh vzniká buď okamžikem, kdy přestane být plněna povinnost, jejímž nesplněním celní dluh vzniká, nebo okamžikem, kdy je zboží propuštěno do daného režimu, zjistí-li se dodatečně, že podmínky stanovené pro přiznání snížené nebo nulové sazby dovozního cla z důvodu použití zboží ke zvláštním účelům nebyly ve skutečnosti splněny.

3. Dlužníkem je osoba, která má buď plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží podléhajícího dovoznímu clo nebo z použití režimu, do něž bylo toto zboží propuštěno, nebo plnit podmínky spojené s propuštěním zboží do daného režimu.

Článek 205

1. Celní dluh při dovozu vzniká

— spotřebou nebo použitím zboží, které podléhá dovoznímu clu, ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy.

Dojde-li ke zmizení zboží a toto zmizení není celním orgánům uspokojivě vysvětleno, mohou tyto orgány považovat zmizelé zboží za zboží, které bylo spotřebováno nebo použito ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu.

2. Celní dluh vzniká okamžikem, kdy je zboží spotřebováno nebo poprvé použito v rozporu s podmínkami stanovenými platnými předpisy.

3. Dlužníkem je osoba, která zboží spotřebovala nebo poprvé použila, a každá osoba, která se spotřeby nebo použití zúčastnila a byla nebo měla si být vědoma, že je zboží spotřebováno nebo používáno v rozporu s podmínkami stanovenými platnými předpisy.

Pokud celní orgány považují zmizelé zboží za zboží, které bylo spotřebováno nebo použito ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu, a není možné postupovat podle předchozího pododstavce, je osobou povinnou splnit celní dluh osoba, která je celním orgánům známa jako poslední držitel zboží.

Článek 206

1. Odchylně od článku 202 a čl. 204 odst. 1 písm. a) se má za to, že celní dluh při dovozu určitého zboží nevznikne, prokáže-li zúčastněná osoba, že k nesplnění povinností vyplývajících z

- článků 38 až 41 a čl. 177 druhé odrážky nebo
- dočasněho uskladnění zboží nebo
- použití celního režimu, do kterého bylo zboží propuštěno,

došlo v důsledku úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty zmíněného zboží v důsledku jeho povahy, nebo následkem nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci, nebo na základě povolení celních orgánů.

Pro účely tohoto odstavce se zboží považuje za nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být nikým používáno.

2. Má se rovněž za to, že celní dluh při dovozu nevzniká u zboží propuštěného do volného oběhu se sníženou nebo nulovou sazbou dovozního cla z důvodu jeho použití ke zvláštním účelům,

jestliže je takové zboží se souhlasem celních orgánů vyvezeno nebo zpětně vyvezeno.

Článek 207

Pokud se má v souladu s čl. 206 odst. 1 za to, že celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu se sníženou nebo nulovou sazbou dovozního cla z důvodu jeho použití ke zvláštním účelům nevznikl, považují se odpad a zbytky vyplývající ze zničení zboží za zboží, které není zbožím Společenství.

Článek 208

Vznikl-li za podmínek uvedených v článku 203 nebo 204 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu se sníženou nebo nulovou sazbou dovozního cla z důvodu jeho použití ke zvláštním účelům, odečte se částka již zaplacená při propuštění zboží do volného oběhu od výše celního dluhu.

Toto ustanovení se použije přiměřeně, jestliže celní dluh vznikl u odpadu a zbytků vyplývajících ze zničení předmětného zboží.

Článek 209

1. Celní dluh při vývozu vzniká

— vývozem zboží podléhajícího vývoznímu clu z celního území Společenství na podkladě celního prohlášení.

2. Celní dluh vzniká okamžikem, kdy je celní prohlášení přijato.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, jejímž jménem se celní prohlášení činí.

Článek 210

1. Celní dluh při vývozu vzniká

— vývozem zboží podléhajícího vývoznímu clu z celního území Společenství bez celního prohlášení.

2. Celní dluh vzniká okamžikem, kdy dané zboží skutečně opustí celní území Společenství.

3. Dlužníky jsou

- osoba, která zboží vyvezla,
- každá osoba, která se na tomto vývozu zúčastnila a byla nebo měla si být vědoma, že celní prohlášení nebylo podáno a podáno být mělo.

Článek 211

1. Celní dluh při vývozu vzniká

— nedodržením podmínek, za nichž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Společenství s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla.

2. Celní dluh vzniká okamžikem, kdy bylo zboží dodáno na jiné místo určení, než na které se vztahuje povolení umožňující, aby opustilo celní území Společenství s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla, a nemohou-li celní orgány tento okamžik určit, vzniká celní dluh uplynutím lhůty stanovené pro předložení dokladu o tom, že byly splněny podmínky opravňující k přiznání tohoto osvobození.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, na jejíž účet se celní prohlášení činí.

Článek 212

Celní dluh podle článků 201 až 205 a 209 až 211 vzniká i tehdy, kdy se na zboží vztahují jakékoliv zákazy nebo omezení dovozu nebo vývozu. Celní dluh však nevznikne, vstoupily-li na celní území Společenství protiprávně padělané peníze či omamné a psychotropní látky, které se nenacházejí v hospodářského oběhu pod přísným dohledem příslušných orgánů za účelem použití pro lékařské a vědecké účely. Pro účely trestního práva vztahujícího se na porušení celních předpisů se však má za to, že celní dluh vznikl, pokud je podle trestního práva členského státu clo základem ke stanovení trestu nebo pokud je existence celního dluhu podkladem pro zahájení trestního řízení.

Článek 213

Je-li za splnění celního dluhu odpovědně několik osob, považují se za společné a nerozdílné dlužníky.

Článek 214

1. Nestanoví-li tento kodex jinak a aniž je dotčen odstavec 2, vyměřuje se dovozní nebo vývozní clo na základě podkladů pro vyměrování cel pro dané zboží v okamžiku, kdy vznikl celní dluh na ně se vztahující.

2. Není-li možno přesně určit okamžik, kdy celní dluh vznikl, je dobou, která se bere v úvahu při stanovení podkladů pro

vyměrování cel platných pro dané zboží, okamžik, kdy celní orgány zjistí, že se zboží nachází v situaci, kdy vzniká celní dluh.

Pokud však informace dostupné celním orgánům umožní zjistit, že celní dluh vznikl před tímto zjištěním, určí se částka dovozního nebo vývozního cla u daného zboží na základě podkladů pro vyměrování cel platných pro dané zboží v časově nejvzdálenějším okamžiku, ve kterém bylo na základě dostupných informací možné zjistit existenci celního dluhu vyplývajícího z této situace.

3. Za okolností a podmínek stanovených předpisy přijatými postupem projednávání ve výboru lze vyměřit vyrovnávací úrok s cílem zamezit získání finanční výhody pomocí odkladu dne, kdy celní dluh vznikl nebo byl zanesen do účetních dokladů.

Článek 215

1. Celní dluh vzniká na místě, kde nastaly skutečnosti vedoucí ke vzniku celního dluhu.

2. Není-li možno určit místo podle odstavce 1, má se za to, že celní dluh vzniká na místě, kde se podle zjištění celních orgánů zboží nacházelo v situaci vedoucí ke vzniku celního dluhu.

3. Jestliže není celní režim ve vztahu k určitému zboží ukončen, má se za to, že celní dluh vznikl na místě, kde zboží

— bylo do tohoto režimu propuštěno, nebo

— vstoupilo v tomto režimu do Společenství.

4. Jestliže informace dostupné celním orgánům umožní zjistit, že celní dluh vznikl již dříve, v okamžiku, kdy se zboží nacházelo na jiném místě, má se za to, že celní dluh vznikl na místě, o kterém lze zjistit, že se na něm zboží nacházelo k časově nejvzdálenějšímu okamžiku, ke kterému lze zjistit existenci celního dluhu.

Článek 216

1. Vyplývá-li z dohod uzavřených mezi Společenstvím a některými třetími zeměmi, že při dovozu do těchto zemí se přiznává preferenční sazební zacházení pro zboží, které ve smyslu těchto smluv pochází ze Společenství, za podmínky, že pokud bylo toto zboží vyrobeno v režimu aktivního zušlechťovacího styku, podléhá zboží, které není zbožím Společenství, obsažené ve výše zmíněném původním zboží příslušnému clu, vzniká celní dluh

vydáním dokladů nezbytných k přiznání preferenčního sazebního zacházení v těchto třetích zemích.

2. Má se za to, že tento celní dluh vzniká okamžikem, kdy celní orgány přijmou vývozní prohlášení vztahující se na dané zboží.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, jejímž jménem se prohlášení činí.

4. Dovozní clo odpovídající tomuto celnímu dluhu se vyměří za stejných podmínek jako v případě celního dluhu, který by vznikl, kdyby ve stejný den bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění daného zboží do volného oběhu za účelem ukončení režimu aktivního zušlechťovacího styku.

KAPITOLA 3

VYBRÁNÍ CELNÍHO DLUHU

Oddíl 1

Zaúčtování částky cla a její sdělení dlužníkovi

Článek 217

1. Celní orgány vypočtou výši dovozního cla nebo vývozního cla vyplývající z celního dluhu (dále jen „částku cla“), jakmile mají potřebné údaje, a zapíší ji do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů (zaúčtování).

První pododstavec se nepoužije

- bylo-li zavedeno prozatímní antidumpingové nebo vyrovnávací clo;
- pokud částka cla dlužného podle právních předpisů přesahuje částku cla stanovenou na základě závazné informace o sazebním zařazení zboží,
- pokud předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru zprostředkují celní orgány povinnosti účtovat částky cla nižší, než je stanovená hranice.

Celní orgány nemusí po uplynutí stanovené lhůty zaúčtovat částky cla, které nebylo možno sdělit dlužníkovi v souladu s čl. 221 odst. 3.

2. Členské státy stanoví podrobná pravidla pro účtování částek cel. Tyto postupy se mohou lišit podle toho, do jaké míry jsou či nejsou celní orgány jisté s ohledem na okolnosti, za nichž vznikl celní dluh, že dotyčné částky budou zaplacený.

Článek 218

1. Vznikne-li celní dluh přijetím celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do jiného celního režimu než dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo v důsledku jakéhokoliv jiného úkonu, který má stejné právní účinky, musí být částka odpovídající tomuto celnímu dluhu zaúčtována ihned poté, co byla vypočtena, a nejpozději druhého dne po propuštění zboží.

Nicméně byla-li její platba zajištěna, může být celková částka cla vztahující se k veškerému zboží propuštěnému jedné osobě během lhůty stanovené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů, zaúčtována celkově na konci této lhůty. K zaúčtování musí dojít do pěti dnů ode dne uplynutí dotyčné lhůty.

2. Je-li stanoveno, že zboží lze propustit, pokud jsou splněny určité podmínky stanovené právními předpisy Společenství, které upravují vyměření vzniklého dluhu nebo jeho vybrání, musí být zaúčtování provedeno nejdříve do dvou dnů ode dne, kdy je určena nebo stanovena výše dluhu nebo povinnost zaplatit clo vyplývající z tohoto dluhu.

Nicméně týká-li se celní dluh předběžného antidumpingového nebo vyrovnávacího cla, je toto clo nutno zaúčtovat nejdříve do dvou měsíců od vyhlášení nařízení, kterým se stanoví konečné antidumpingové nebo vyrovnávací clo, v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

3. Vznikl-li celní dluh za jiných podmínek, než které jsou uvedeny v odstavci 1, je nutno odpovídající částku cla zaúčtovat do dvou dnů ode dne, kdy celní orgány mohou

- vypočítat částku příslušného cla a
- určit dlužníka.

Článek 219

1. Lhůty pro zaúčtování stanovené v článku 218 lze prodloužit

- z důvodů vyplývajících ze správního uspořádání členských států, a zejména tehdy, jsou-li účty centralizovány, nebo
- brání-li zvláštní okolnosti celním orgánům, aby tyto lhůty dodržely.

Takto prodloužené lhůty nesmí být delší než 14 dní.

2. Lhůty uvedené v odstavci 1 se nepoužijí za nepředvídatelných okolností nebo v případech vyšší moci.

Článek 220

Oddíl 2

Lhůty a postupy pro placení cla

1. Nebyla-li částka cla vyplývající z celního dluhu zaúčtována v souladu s články 218 a 219 nebo byla-li zaúčtována ve výši, která je nižší než částka dlužná ze zákona, zaúčtuje se částka cla, která má být vybrána nebo dovybrána, do dvou dnů ode dne, kdy se celní orgány o této situaci dověděly a mohou vypočítat částku dlužnou ze zákona a určit dlužníka (dodatečně zaúčtování). Tuto lhůtu lze prodloužit v souladu s článkem 219.

2. S výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se dodatečně zaúčtování neprovede, pokud

- a) bylo původní rozhodnutí nezaúčtovat clo nebo zaúčtovat je ve výši, která je nižší než clo dlužné ze zákona, učiněno na základě obecných předpisů, jež byly později zrušeny rozhodnutím soudu;
- b) částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo přiměřeným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení;
- c) předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru zprošťují celní orgány povinnosti dodatečně účtovat částky cla nižší, než je určitá hranice.

Článek 221

1. Jakmile je částka cla zaúčtována, musí být odpovídajícím postupem sdělena dlužníkovi.

2. Je-li částka splatného cla pro informaci zapsána do celního prohlášení, mohou celní orgány stanovit, že nebude sdělena podle odstavce 1, pokud takto zapsaná částka cla odpovídá částce jimi stanovené.

Aniž je dotčeno použití čl. 218 odst. 1 druhého pododstavce, je-li využito možnosti uvedené v prvním pododstavci, je propuštění zboží celními orgány rovno sdělení zaúčtované částky cla dlužníkovi.

3. Sdělení dlužníkovi nelze provést po uplynutí lhůty tří let ode dne vzniku celního dluhu. Avšak jestliže celní orgány nemohly určit přesnou částku cla dlužnou ze zákona následkem trestného činu, lze toto sdělení provést i po uplynutí zmíněné tříleté lhůty, pokud to platné předpisy dovolují.

Článek 222

1. Částky cla sdělené podle článku 221 musí dlužníci zaplatit v následujících lhůtách:

- a) není-li dané osobě vyhrazen některý ze způsobů ulehčení platby podle článků 224 až 229, musí být platba provedena ve stanovené lhůtě.

Aniž je dotčen čl. 244 druhý pododstavec, nesmí tato lhůta přesáhnout deset dní od dne, kdy je dlužníkovi sdělena částka dlužného cla, a v případě souhrnného zaúčtování za podmínek stanovených v čl. 218 odst. 1 druhém pododstavci musí být tato lhůta stanovena tak, aby neumožnila dlužníkovi získat delší lhůtu splatnosti, než by získal v případě, kdyby mu byl udělen odklad platby cla.

Celní orgány prodlouží lhůtu z úřední povinnosti, jestliže zjistí, že zúčastněná osoba obdržela sdělení příliš pozdě na to, aby mohla provést platbu ve stanovené lhůtě.

Na žádost dlužníka mohou celní orgány prodloužit lhůtu i tehdy, vyplývá-li částka splatného cla z úkonu směřujícího k vybrání cla po propuštění zboží. Aniž je dotčen čl. 229 písm. a), nesmí toto prodloužení lhůty přesáhnout dobu nutnou k tomu, aby mohl dlužník učinit příslušné kroky ke splnění své povinnosti;

- b) je-li dané osobě vyhrazen některý ze způsobů ulehčení platby podle článků 224 až 229, musí clo zaplatit nejpozději do uplynutí lhůty nebo lhůt stanovených pro tuto ulehčení.

2. Je-li podána žádost o prominutí cla podle článků 237, 238 nebo 239 nebo je-li zboží zajištěno za účelem následného zabavení podle čl. 233 písm. b), písm. c) druhé odrážky nebo písm. d), pozastavuje se povinnost dlužníka zaplatit clo za podmínek stanovených postupem projednávání ve výboru.

Článek 223

Platba musí být provedena v hotovosti nebo jinými obdobnými platebními prostředky v souladu s platnými předpisy. Lze ji provést také započtením, pokud to platné předpisy povolují.

Článek 224

Vztahuje-li se dlužná částka cla na zboží navržené v celním prohlášení do celního režimu zahrnujícího povinnost toto clo

zaplatit, povolí celní orgány zúčastněné osobě na její žádost odklad platby této částky za podmínek stanovených v člancích 225, 226 a 227.

Článek 225

Odklad platby cla se povolí pouze tehdy, poskytne-li žadatel jistotu.

V důsledku povolení odkladu platby cla lze dále žadateli účtovat dodatečné náklady za zpracování podkladů či za poskytnuté služby.

Článek 226

Celní orgány rozhodnou, který z následujících postupů musí být použit při povolení odkladu platby:

- a) odděleně pro jednotlivé částky cla zaúčtované za podmínek stanovených v čl. 218 odst. 1 prvním pododstavci nebo v čl. 220 odst. 1, nebo
- b) souhrnně pro všechny částky cla zaúčtované za podmínek stanovených v čl. 218 odst. 1 prvním pododstavci ve lhůtě určené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů, nebo
- c) souhrnně pro všechny částky cla tvořící jednotný zápis v souladu s čl. 218 odst. 1 druhým pododstavcem.

Článek 227

1. Lhůta pro odklad platby činí 30 dní. Počítá se takto:

- a) pokud je platba odložena podle čl. 226 písm. a), počítá se lhůta ode dne následujícího po dni, kdy celní orgány zaúčtovaly částku cla.

Použije-li se článek 219, zkrátí se lhůta 30 dnů počítaná podle prvního pododstavce o počet dní odpovídající době převyšující dva dny použité k zaúčtování;

- b) pokud je platba odložena podle čl. 226 písm. b), počítá se lhůta ode dne následujícího po dni, kdy uplyne souhrnná lhůta. Lhůta se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní souhrnné lhůty;
- c) pokud je platba odložena podle čl. 226 písm. c), počítá se lhůta ode dne následujícího po dni, kdy uplyne lhůta, během které bylo dané zboží propuštěno. Lhůta se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní dotýčné lhůty.

2. Je-li počet dní ve lhůtách podle odst. 1 písm. b) a c) lichý, rovná se počet dní, o němž se lhůta 30 dnů zkrátí podle odst. 1 písm. b) a c), polovině nejbližšího nižšího sudého čísla.

3. Je-li lhůta podle odst. 1 písm. b) a c) kalendářním týdnem nebo kalendářním měsícem, mohou členské státy pro zjednodušení stanovit, že částky cla, u nichž byl povolen odklad platby, budou zaplacený:

- a) v pátek čtvrtého týdne od tohoto kalendářního týdne, je-li lhůta kalendářním týdnem;
- b) do šestnáctého dne měsíce následujícího po tomto kalendářním měsíci, je-li lhůta kalendářním měsícem.

Článek 228

1. Odklad platby nelze povolit u částek cla, které se sice týkají zboží navrženého v celním prohlášení k propuštění do celního režimu s povinností zaplatit clo, avšak které jsou zaúčtovány v souladu s platnými předpisy upravujícími přijetí neúplných celních prohlášení vzhledem k tomu, že deklarant ve stanovené lhůtě neposkytl údaje nezbytné pro konečné určení celní hodnoty zboží nebo nedodal údaje nebo doklady, které scházely v okamžiku přijetí neúplného prohlášení.

2. Odklad platby však lze povolit v případech uvedených v odstavci 1, je-li částka cla, která má být vybrána, zaúčtována před uplynutím lhůty 30 dnů ode dne, kdy byla původně vyměřena částka zaúčtována, nebo nebyla-li zaúčtována, ode dne, kdy bylo přijato celní prohlášení vztahující se k danému zboží. Trvání odkladu platby povoleného za těchto okolností nesmí přesáhnout den uplynutí lhůty, která byla podle čl. 227 povolena pro původně stanovenou částku cla nebo která by byla povolena, kdyby částka cla dlužná ze zákona byla zaúčtována v okamžiku, kdy bylo k danému zboží podáno celní prohlášení.

Článek 229

Kromě odkladu platby mohou celní orgány dlužníkovi povolit jiná ulehčení platby.

Povolení takového ulehčení platby

- a) je podmíněno poskytnutím jistoty. Tato jistota se však nemusí vyžadovat, pokud by mohl tento požadavek vzhledem k situaci dlužníka vyvolat vážné hospodářské nebo sociální obtíže;

- b) vede k výběru úvěrového úroku nad rámec částky cla. Výše úvěrového úroku se vypočte tak, aby se rovnala výši, která by byla za tímto účelem požadována na devizovém nebo finančním trhu měny, v níž je částka splatná.

Celní orgány mohou od vyžadování úroku upustit, pokud by to vzhledem k situaci dlužníka mohlo vyvolat vážné hospodářské nebo sociální obtíže.

Článek 230

Bez ohledu na povolený způsob ulehčení platby může dlužník zaplatit část nebo celou částku cla před uplynutím lhůty, která mu byla k platbě povolena.

Článek 231

Každou částku cla může místo dlužníka uhradit třetí osoba.

Článek 232

1. Nebyla-li částka cla zaplacená ve stanovené lhůtě,

- a) využijí celní orgány všech možností, jež jim poskytují platné předpisy, včetně vymáhání pohledávky, aby zajistily zaplacení této částky.

Postupem projednávání ve výboru lze přijmout zvláštní předpisy týkající se ručitelů v rámci tranzitního režimu;

- b) připočte se k částce cla úrok z prodlení. Míra úroku z prodlení může být vyšší než míra úvěrového úroku. Nemůže však být nižší než míra úvěrového úroku.

2. Celní orgány mohou upustit od vyžadování úroku z prodlení,

- a) pokud by to vzhledem k situaci dlužníka mohlo vyvolat vážné hospodářské nebo sociální obtíže;
- b) nepřesahuje-li jeho výše hranici stanovenou postupem projednávání ve výboru nebo

- c) je-li clo zaplacené do pěti dnů od uplynutí lhůty stanovené pro danou platbu.

3. Celní orgány mohou stanovit

- a) minimální lhůty pro výpočet úroku,
- b) minimální částky splatné jako úrok z prodlení.

KAPITOLA 4

ZÁNİK CELNÍHO DLUHU

Článek 233

Aniž jsou dotčeny platné předpisy týkající se promlčení celního dluhu a nevybrání částky celního dluhu v případě soudně prohlášené platební neschopnosti dlužníka, celní dluh zaniká

- a) zaplacením cla;
- b) prominutím cla;
- c) pokud je u zboží navrženého v celním prohlášení do režimu s povinností zaplatit clo
- platnost celního prohlášení zrušena podle článku 66,
 - zboží před propuštěním buď zajištěno a současně či následně zabaveno, nebo zničeno na pokyn celních orgánů, zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu podle článku 182, nebo zničeno či nenahraditelně ztraceno v důsledku jeho povahy nebo následkem nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci;
- d) pokud je zboží, u kterého vznikl celní dluh podle článku 202, zajištěno při protiprávním vstupu a současně nebo následně zabaveno.

V případě zajištění a zabavení se má pro účely trestního práva v oblasti celnictví za to, že celní dluh nezanikl, je-li podle trestního práva daného členského státu clo základem pro určení trestu nebo existence celního dluhu podkladem pro zahájení trestního řízení.

Článek 234

Celní dluh podle článku 216 rovněž zanikne, jestliže byly zrušeny formalities provedené s cílem získat preferenční sazební zacházení uvedené v článku 216.

KAPITOLA 5

VRÁCENÍ A PROMINUTÍ CLA

Článek 235

Platí následující definice:

- a) „vrácením“ se rozumí úplné nebo částečné vrácení již zaplaceného dovozního nebo vývozního cla;

b) „prominutím“ se rozumí rozhodnutí nevybírat celou částku celního dluhu nebo její část nebo rozhodnutí prohlásit zaúčtování celé částky dovozního nebo vývozního cla nebo její části za neplatné, jestliže toto clo ještě nebylo zapláceno.

Článek 236

1. Dovozní nebo vývozní clo se vrátí, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zapláceno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

Dovozní nebo vývozní clo se promine, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaúčtováno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

Clo se nevrátí ani nepromine, jestliže skutečnosti, které vedly k zaplacení nebo k zaúčtování částky, která nebyla dlužná ze zákona, vyplývají z úmyslného jednání zúčastněné osoby.

2. Dovozní nebo vývozní clo se vrátí nebo promine na základě žádosti podané u příslušného celního úřadu ve lhůtě tří let ode dne, kdy byla částka cla dlužníkovi sdělena.

Tato lhůta se prodlouží, jestliže zúčastněná osoba prokáže, že nemohla podat žádost ve stanovené lhůtě z důvodu nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci.

Celní orgány vrátí nebo prominou clo z úřední povinnosti, pokud samy v této lhůtě zjistí, že nastala některá ze skutečností uvedených v odst. 1 prvním a druhém pododstavci.

Článek 237

Dovozní nebo vývozní clo se vrátí, jestliže je platnost celního prohlášení zrušena a clo bylo zapláceno. Clo je vráceno na základě žádosti zúčastněné osoby podané ve lhůtě stanovené pro podání žádosti o zrušení platnosti celního prohlášení.

Článek 238

1. Dovozní clo se vrátí nebo promine, jestliže se zjistí, že se jeho zaúčtovaná částka vztahuje na zboží, které bylo propuštěno do daného celního režimu a odmítnuto dovozcem vzhledem k tomu, že bylo v okamžiku uvedeném v článku 67 vadné nebo neodpovídalo podmínkám smlouvy, na jejímž základě bylo dovezeno.

Za vadné zboží ve smyslu prvního pododstavce se považuje také zboží, které bylo poškozeno před propuštěním.

2. Dovozní clo se vrátí nebo promine za podmínky, že zboží

a) nebylo používáno, s výjimkou počátečního použití nutného k zjištění vady nebo skutečnosti, že neodpovídá smluvním podmínkám;

b) je vyvezeno z celního území Společenství.

Celní orgány na žádost zúčastněné osoby povolí, aby bylo zboží namísto vývozu buď zničeno, nebo za účelem zpětného vývozu propuštěno do režimu vnějšího tranzitu nebo režimu uskladnění v celním skladu nebo umístěno do svobodného pásma nebo svobodného skladu.

Pro účely přidělení některého z celně schválených určení podle předchozího pododstavce se toto zboží pokládá za zboží, které není zbožím Společenství.

3. Dovozní clo se nevrátí nebo nepromine u zboží, které bylo před podáním celního prohlášení dočasně dovezeno ke zkouškám, s výjimkou případů, kdy skutečnost, že je zboží vadné nebo neodpovídá smluvním podmínkám, nemohla být za obvyklých okolností zjištěna během zkoušek.

4. Dovozní clo se vrátí nebo promine z důvodů uvedených v odstavci 1 na základě žádosti podané u příslušného celního úřadu ve lhůtě 12 měsíců ode dne, kdy byla dlužníkovi sdělena částka cla.

Ve výjimečných a náležitě odůvodněných případech však mohou celní orgány tuto lhůtu prodloužit.

Článek 239

1. Dovozní clo nebo vývozní clo lze vrátit nebo prominout i v jiných případech než podle článků 236, 237 a 238,

— které budou vymezeny postupem projednávání ve výboru,

— které vyplývají z okolností, jež nelze přičítat podvodnému jednání nebo hrubé nedbalosti zúčastněné osoby. Případy, kdy lze toto ustanovení použít, a příslušná procesní pravidla se vymeží postupem projednávání ve výboru. Vrácení či prominutí může podléhat zvláštním podmínkám.

2. Vrácení nebo prominutí cla z důvodů uvedených v odstavci 1 se povolí na základě žádosti, jež byla podána příslušnému celnímu úřadu do 12 měsíců ode dne, kdy byla dlužníkovi sdělena částka cla.

Ve výjimečných a náležitě odůvodněných případech však mohou celní orgány tuto lhůtu prodloužit.

Článek 240

Dovozní nebo vývozní clo se vrátí nebo promine za podmínek stanovených v této kapitole pouze tehdy, přesahuje-li částka, která má být vrácena nebo prominuta, částku stanovenou postupem projednávání ve výboru.

Celní orgány však mohou vyhovět i žádosti o vrácení či prominutí nižší částky.

Článek 241

Pokud celní orgány vrátí dovozní nebo vývozní clo nebo úvěrový úrok či úrok z prodlení vybraný při zaplacení cla, nejsou povinny

platit úrok. Úrok však musí být zaplacen, jestliže
— rozhodnutí o vyhovění žádosti o vrácení cla nebylo vykonáno do tří měsíců od jeho přijetí,
— tak stanoví vnitrostátní předpisy.

Výše úroku se vypočte tak, aby se rovnala výši, která by byla za tímto účelem požadována na národním peněžním nebo finančním trhu.

Článek 242

Původní celní dluh se obnoví, jestliže byl celní dluh prominut neoprávněně nebo odpovídající částka neoprávněně vrácena. Úrok případně zaplacený podle článku 241 je nutno vrátit.

HLAVA VIII

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 243

1. Každá osoba má právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí celních orgánů v rámci celních předpisů, jež se jí přímo a osobně dotýká.

Právo podat opravný prostředek má rovněž každá osoba, která požádala celní orgány o rozhodnutí v rámci celních předpisů a ve lhůtě uvedené v čl. 6 odst. 2 neobdržela rozhodnutí o své žádosti.

Opravný prostředek musí být podán ve členském státě, kde bylo rozhodnutí učiněno nebo o ně bylo požádáno.

2. Opravný prostředek lze podat

- a) v prvním stupni u celních orgánů určených k tomuto účelu členskými státy;
- b) ve druhém stupni u nezávislého orgánu, jímž může být v souladu s platnými předpisy členských států soud nebo rovnocenný zvláštní orgán.

Článek 244

Podání opravného prostředku nemá odkladný účinek na výkon napadeného rozhodnutí.

Celní orgány však přeruší výkon rozhodnutí, a to zcela nebo částečně, mají-li odůvodněné pochybnosti, zda je napadené rozhodnutí v souladu s celními předpisy, nebo hrozí-li zúčastněné osobě nenahraditelná škoda.

Je-li důsledkem napadeného rozhodnutí vyměření dovozního nebo vývozního cla, je přerušení výkonu tohoto rozhodnutí podmíněno poskytnutím jistoty. Tato jistota se však nemusí vyžadovat, pokud by mohl tento požadavek vzhledem k situaci dlužníka vyvolat vážné hospodářské nebo sociální obtíže.

Článek 245

Předpisy o postupu při podávání opravného prostředku přijmou členské státy.

Článek 246

Ustanovení této hlavy se nevztahují na opravné prostředky, které směřují ke zrušení nebo změně rozhodnutí přijatých celními orgány na základě předpisů trestního a přestupkového práva.

HLAVA IX

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

VÝBOR PRO CELNÍ KODEX

Článek 247

1. Zřizuje se Výbor pro celní kodex (dále jen „výbor“) složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 248

Výbor může posoudit jakoukoliv otázku týkající se celních předpisů, kterou mu přednese jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce členského státu.

Článek 249

1. Prováděcí předpisy k tomuto kodexu, včetně prováděcích předpisů k nařízení uvedenému v článku 184, s výjimkou hlavy VIII, a se zřetelem na články 9 a 10 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽¹⁾ a na odstavec 4 se přijmou postupem podle odstavců 2 a 3 v souladu s mezinárodními závazky Společenství.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme své stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená ve zmíněném článku. Předseda nehlasuje.

3. a) Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh předpisů, které mají být přijaty. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

c) Pokud se Rada neusnese ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise.

4. Nezbytné prováděcí předpisy k článkům 11, 12 a 21 se přijmou postupem podle článku 10 nařízení (EHS) č. 2658/87.

KAPITOLA 2

PRÁVNÍ ÚČINKY, KTERÉ MAJÍ V ČLENSKÉM STÁTĚ OPATŘENÍ PŘIJATÁ, DOKUMENTY VYDANÉ A ZJIŠTĚNÍ ÚČINĚNÁ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ

Článek 250

Používá-li se určitý celní režim v různých členských státech,

- mají rozhodnutí, přijatá nebo uznaná opatření ke ztotožnění a dokumenty vydané celními orgány jednoho členského státu v ostatních členských státech stejné právní účinky jako rozhodnutí a opatření přijatá a dokumenty vydané celními orgány v každém z těchto členských států,
- zjištění učiněná při kontrole prováděné celními orgány jednoho členského státu mají v ostatních členských státech tutéž důkazní váhu jako zjištění učiněná celními orgány v každém z těchto členských států.

KAPITOLA 3

JINÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 251

1. Zrušují se tyto nařízení a směrnice:

- nařízení Rady (EHS) č. 802/68 ze dne 27. června 1968 o společné definici pojmu původ zboží ⁽²⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 456/91 ⁽³⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 754/76 ze dne 25. března 1976 o celním zacházení se zbožím vráceným na celní území Společenství ⁽⁴⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1147/86 ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ Úř. věst. L 148, 28.6.1968, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 54, 28.2.1991, s. 4.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 89, 2.4.1976, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 105, 22.4.1986, s. 1.

- nařízení Rady (EHS) č. 2779/78 ze dne 23. listopadu 1978 o uplatňování evropské zúčtovací jednotky (EZJ) v právních předpisech v oblasti cel⁽¹⁾ ve znění nařízení (EHS) č. 289/84⁽²⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 1430/79 ze dne 2. července 1979 o vracení nebo promíjení dovozního nebo vývozního cla⁽³⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1854/89⁽⁴⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 1697/79 ze dne 24. července 1979 o vybírání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží, které nebylo požadováno od osoby zodpovědné za zaplacení cla ze zboží navrženého v celním prohlášení do celního režimu s povinností platit toto clo⁽⁵⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1854/89⁽⁴⁾,
- směrnice Rady 79/695/EHS ze dne 24. července 1979 o harmonizaci postupů pro propuštění zboží do volného oběhu⁽⁶⁾, naposledy pozměněná směrnicí 90/504/EHS⁽⁷⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží⁽⁸⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 4046/89⁽⁹⁾,
- směrnice Rady (EHS) č. 81/177/EHS ze dne 24. února 1981 o harmonizaci postupů pro vývoz zboží Společenství⁽¹⁰⁾, naposledy pozměněná nařízením (EHS) č. 1854/89⁽⁴⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 3599/82 ze dne 21. prosince 1982 o režimu dočasného použití⁽¹¹⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1620/85⁽¹²⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 2763/83 ze dne 26. září 1983 o celním režimu umožňujícím přepracování zboží pod celním dohledem před jeho propuštěním do volného oběhu⁽¹³⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 720/91⁽¹⁴⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 2151/84 ze dne 23. července 1984 o celním území Společenství⁽¹⁵⁾, naposledy pozměněné aktem o přistoupení Španělska a Portugalska,
- nařízení Rady (EHS) č. 1999/85 ze dne 16. července 1985 o režimu aktivního zušlechťovacího styku⁽¹⁶⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 3632/85 ze dne 12. prosince 1985 o podmínkách, za kterých lze určité osobě povolit, aby učinila celní prohlášení⁽¹⁷⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 2473/86 ze dne 24. července 1986 o režimu pasivního zušlechťovacího styku a systému prosté výměny⁽¹⁸⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 2144/87 ze dne 13. července 1987 o celním dluhu⁽¹⁹⁾ ve znění nařízení (EHS) č. 4108/88⁽²⁰⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 1031/88 ze dne 18. dubna 1988 o určení osoby povinné uhradit celní dluh⁽²¹⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1716/90⁽²²⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 1970/88 ze dne 30. června 1988 o trojúhelníkové přepravě v rámci pasivního zušlechťovacího styku a systému prosté výměny⁽²³⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 2503/88 ze dne 25. července 1988 o celních skladech⁽²⁴⁾, ve znění nařízení (EHS) č. 2561/90⁽²⁵⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 2504/88 ze dne 25. července 1988 o svobodných pásmech a svobodných skladech⁽²⁶⁾, ve znění nařízení (EHS) č. 1604/92⁽²⁷⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 4151/88 ze dne 21. prosince 1988 o předpisech pro zboží vstupující na celní území Společenství⁽²⁸⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 1854/89 ze dne 14. června 1989 o účtování a podmínkách platby dovozního nebo vývozního cla při vzniku celního dluhu⁽⁴⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 1855/89 ze dne 14. června 1989 o dočasném dovozu dopravních prostředků⁽²⁹⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 3312/89 ze dne 30. října 1989 o dočasném dovozu kontejnerů⁽³⁰⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 4046/89 ze dne 21. prosince 1989 o poskytování jistoty za účelem zajištění úhrady celního dluhu⁽³¹⁾,

(1) Úř. věst. L 333, 30.11.1978, s. 5.

(2) Úř. věst. L 33, 4.2.1984, s. 2.

(3) Úř. věst. L 175, 12.7.1979, s. 1.

(4) Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 1.

(5) Úř. věst. L 197, 3.8.1979, s. 1.

(6) Úř. věst. L 205, 13.8.1979, s. 19.

(7) Úř. věst. L 281, 12.10.1990, s. 28.

(8) Úř. věst. L 134, 31.5.1980, s. 1.

(9) Úř. věst. L 388, 30.12.1989, s. 24.

(10) Úř. věst. L 83, 30.3.1981, s. 40.

(11) Úř. věst. L 376, 31.12.1982, s. 1.

(12) Úř. věst. L 155, 14.6.1985, s. 54.

(13) Úř. věst. L 272, 5.10.1985, s. 1.

(14) Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 9.

(15) Úř. věst. L 197, 27.7.1984, s. 1.

(16) Úř. věst. L 188, 20.7.1985, s. 1.

(17) Úř. věst. L 350, 27.12.1985, s. 1.

(18) Úř. věst. L 212, 2.8.1986, s. 1.

(19) Úř. věst. L 201, 22.7.1987, s. 15.

(20) Úř. věst. L 361, 29.12.1988, s. 2.

(21) Úř. věst. L 102, 21.4.1988, s. 5.

(22) Úř. věst. L 160, 26.6.1990, s. 6.

(23) Úř. věst. L 174, 6.7.1988, s. 1.

(24) Úř. věst. L 225, 15.8.1988, s. 1.

(25) Úř. věst. L 246, 10.9.1990, s. 1.

(26) Úř. věst. L 225, 15.8.1988, s. 8.

(27) Úř. věst. L 173, 26.6.1992, s. 30.

(28) Úř. věst. L 367, 31.12.1988, s. 1.

(29) Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 8.

(30) Úř. věst. L 321, 4.11.1989, s. 5.

(31) Úř. věst. L 388, 30.12.1989, s. 1.

- nařízení Rady (EHS) č. 1715/90 ze dne 20. června 1990 o informacích poskytovaných celními orgány členských států ohledně zařazení zboží v celní nomenklatuře ⁽¹⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 2726/90 ze dne 17. září 1990 o tranzitu Společenství ⁽²⁾, s výjimkou čl. 3 odst. 3 písm. b),
- nařízení Rady (EHS) č. 717/91 ze dne 21. března 1991 o jednotném správním dokladu ⁽³⁾,
- nařízení Rady (EHS) č. 719/91 ze dne 21. března 1991 o používání karnetů TIR a ATA ve Společenství jako tranzitních dokladů ⁽⁴⁾.

2. Odkazy na nařízení nebo směrnice uvedené v odstavci 1 se ve všech právních předpisech Společenství považují za odkazy na tento kodex.

Článek 252

1. Zrušují se články 141, 142 a 143 nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ⁽⁵⁾.

2. Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽⁶⁾ ve znění nařízení (EHS) č. 3492/91 ⁽⁷⁾ se mění takto:

„a) článek 8 se mění takto: za slovo ‚výbor‘ se vkládají slova ‚zřízený podle článku 247 celního kodexu Společenství‘;

b) v čl. 10 odst. 1 se úvodní slova nahrazují tímto: ‚Zástupce Komise předloží výboru zřízenému článkem 247 celního kodexu Společenství návrh...‘;

c) články 7 a 11 se zrušují.“

Článek 253

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. ledna 1994.

Hlava VIII se vztahuje na Spojené království až od 1. ledna 1995.

Články 161 a, pokud se týkají zpětného vývozu, i články 182 a 183 se však použijí ode dne 1. ledna 1993. Odkazuje-li se v těchto člancích na ustanovení tohoto kodexu, považují se až do počátku použitelnosti těchto ustanovení všechny odkazy na ně za odkazy na odpovídající ustanovení nařízení a směrnic uvedených v článku 251.

Do 1. října 1993 přezkoumá Rada otázku obchodu se zbožím mezi členskými státy v souvislostech vnitřního trhu, a to na základě zprávy Komise o pokroku při projednávání důsledků vyplývajících z přepočítacího koeficientu používaného při provádění společné zemědělské politiky. Komise ke zprávě případně přiloží své návrhy, o nichž Rada rozhodne v souladu s ustanoveními Smlouvy.

Do 1. ledna 1998 Rada na základě zprávy Komise přezkoumá tento kodex a provede nezbytné úpravy, zejména s ohledem na dosažení vnitřního trhu. Komise ke zprávě případně přiloží své návrhy, o nichž Rada rozhodne v souladu s ustanoveními Smlouvy.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 12. října 1992.

Za Radu

předseda

W. WALDEGRAVE

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1990, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 262, 26.9.1990, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 6.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 328, 30.11.1991, s. 80.